

ספר יהושע

נכתב על ידי מ. הורן

פנימי

הקדמה לספר יהושע

בדרך כלל התלמידים הלומדים את ספר יהושע אוחזים בלימוד החומש בתחילת חומש שמות, הם בקושי מכירים את משה רבינו מתוך החומש. גם אם הם זוכרים מלימוד פרשת השבוע שהים נקרע וישראל יצאו ממצרים ויודעים על כך שישראל נכנסו לארץ ישראל עדיין חסר להם הרבה פרטים שלא כתובים במפורש וחשובים מאד להבנת ספר יהושע.

נביא מספר נקודות שהתלמידים חייבים לדעת:

1. ארץ ישראל היתה בידי עמים עובדי זרה לפני שנכבשה ע"י ישראל.
2. עם ישראל היו במדבר במשך 40 שנה ולא נכנסו לארץ מיד לאחר יציאת מצרים.
3. בשנים האחרונות שהיו ישראל במדבר הם נלחמו במספר אומות ונצחום.
4. משה רבינו נפטר, ויהושע תלמידו התמנה למשרתו.
5. ראובן גד וחצי מנשה עשו הסכם עם משה שיקבלו את עבר הירדן המזרחי ובתמורה יעברו חלוצים לפני המחנה.

את הנקודות הנ"ל צריך לשלב בהקדמה ליהושע.

נושא כללי: כניסת ישראל לארץ: פרקים א - ד

פרק א

דבר ה' ליהושע פסוקים א - ט

(א) וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה, וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן מִשְׁרַת מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(ב) מֹשֶׁה עֶבְדִּי מוֹת, וְעַתָּה קוּם עֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אַתָּה וְכָל הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

(ג) כָּל מְקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ בָּהּ רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם נִתְּנוּ, כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל מֹשֶׁה:

כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל מֹשֶׁה - (דברים יא כד כה) 'כָּל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ בָּהּ רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יְהִי מִן הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן מִן הַנֶּהָר נְהַר פְּרַת וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן יְהִי גְבֻלְכֶם. לֹא יִתְּצֵב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פְּחָדְכֶם וּמִוְרָאְכֶם יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ בָּהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר לָכֶם.'

(ד) מִהַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן הַזֶּה וְעַד הַנֶּהָר הַגָּדוֹל נְהַר פְּרַת כָּל אֶרֶץ הַחֲתִיּוֹם וְעַד הַיָּם הַגָּדוֹל מִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ יְהִי גְבֻלְכֶם:

מִהַמִּדְבָּר - בצד דרום, הלבנון - בצפון הגליל, נהר פרת - בצפון מזרח, הים הגדול - בצד מערב.
יהיה גבולכם - זו הבטחה וגם מצוה.

(ה) לֹא יִתְּצֵב אִישׁ לְפָנֶיךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ כַּאֲשֶׁר הִיִּיתִי עִמָּךְ לֹא אֶרְפָּךְ וְלֹא אֶעֱזֹבְךָ:

לא יתצב - ראה לעיל בפסוק ג'. בחומש דברים ההבטחה אמורה ביחס לישראל וכאן נאמרה ביחס למנהיגים של ישראל.

(ו) חֲזַק וְאַמֵץ כִּי אַתָּה תִּנְחִיל אֶת הָעָם הַזֶּה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבוֹתֶם לָתֵת לָהֶם:

תנחיל - תכבוש את הארץ, תחלק אותה לנחלות.

נשבעתי לאבותם - באברהם: 'לזרעך אתן את הארץ הזאת' (בראשית כד ז), ביצחק: 'לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך' (בראשית כו ג), ביעקב לא נאמר בתורה אבל יוסף אומר: 'והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב' (בראשית נ כד).

(ז) רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְשָׁמֵר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי מֹשֶׁה עֶבְדִּי אֶל תִּסּוֹר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאל לְמַעַן תִּשְׁפִּיל בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ:

(ח) לֹא יְמוּשׁ סֶפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַכְּתוּב בּוֹ כִּי אֲזַ תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ וְאֲזַ תִּשְׁפִּיל:

(ט) הֲלוֹא צִוִּיתִיךָ חֲזַק וְאַמֵץ אֶל תִּעְרָץ וְאַל תִּחַת כִּי עִמָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ:

'תִּעְרָץ' - תִּחַת' - לשונות נרדפים ופירושים שבירת הלב מרוב הפחד.

דברי יהושע לשוטרי העם פסוקים י - יא

(י) וַיֵּצֵאוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת שְׂטָרֵי הָעָם לֵאמֹר:

(יא) עָבְרוּ בְּקֶרֶב הַמַּחֲנֶה וְצִוּוּ אֶת הָעָם לֵאמֹר הֲכִינוּ לָכֶם צִידָה כִּי בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה לְבּוֹא לְרִשְׁתָּהּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם לְרִשְׁתָּהּ:

צידה - כל צרכיהם לדרך כמו מזון וכלי זין.

דברי יהושע לשבטי עבר הירדן ותשובתם פסוקים יב - יח

(יב) וְלִרְאוּבֵנִי וְלִגָּדִי וְלַחֲצִי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֶּׁה אָמַר יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר:

(יג) זָכוֹר אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר צָוָה אֲתָכֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְנַיֵחַ לָכֶם וְנָתַן לָכֶם אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת :

(יד) נְשִׂיכֶם טַפְכֶם וּמְקַנְיֶיכֶם יֵשְׁבוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם תַּעֲבְרוּ חֲמִשִּׁים לַפָּנִי אַחֲיֵיכֶם כָּל גְּבוּרֵי הַחֵיַל וְעֲזַרְתֶּם אוֹתָם :
חֲמִשִּׁים - מִזִּוּיָנִים .

(טו) עַד אֲשֶׁר יָנִיחַ יְהוָה לְאַחֲיֵיכֶם כָּכֶם וַיִּרְשׁוּ גַם הֵמָּה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם וְשִׁבְתֶּם לְאָרֶץ יִרְשֶׁתְּכֶם וַיִּרְשֶׁתֶם אוֹתָהּ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ :

(טז) וַיַּעֲנֶנּוּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתָנוּ נַעֲשֶׂה וְאֵל כָּל אֲשֶׁר תִּשְׁלַחְנוּ נִלְדָּה :

(יז) כָּכֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ אֶל מֹשֶׁה בֶּן נִשְׁמַע אֲלֵיךָ רַק יְהִיָּה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ עִמָּךְ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם מֹשֶׁה :

(יח) כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִמְרָה אֶת פִּיךָ וְלֹא יִשְׁמַע אֶת דְּבָרֶיךָ לְכָל אֲשֶׁר תִּצְוֶנּוּ יוֹמֵת רַק חֲזַק וְאַמָּץ :
יִמְרָה - דוּמָה לִימְרוֹד , וּפִירוּשׁוֹ - יִסְרַב לַעֲשׂוֹת כַּדְּבָרֶיךָ .

תוספת: מפסוק זה למדו חז"ל את הדין של 'המורד במלכות חייב מיתה'. רמב"ם: (מלכים ג, ח) כל המורד במלך ישראל יש למלך רשות להרגו אפילו גזר על אחד משאר העם שילך למקום פלוני ולא הלך או שלא יצא מביתו ויצא חייב מיתה ואם רצה להרגו יהרג שנאמר כל איש אשר ימרה את פיך.

פרק ב

שליחת המרגלים ליריחו

(א) וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון מִן הַשְּׁטִיִּים שְׁנַיִם אַנְשִׁים מְרַגְלִים חֲרָשׁ לֵאמֹר לָכוּ רְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְאֶת יְרִיחוֹ וַיָּלְכוּ וַיָּבֹאוּ בֵּית אִשָּׁה זֹנָה וּשְׁמָה רְחַב וַיִּשְׁכְּבוּ שָׁמָּה :
חֲרָשׁ - בַּשְּׁקֵט, בַּהֲסֵתֵר .

אִשָּׁה זֹנָה - פּוֹנְדָקָאִית הַמְסַפֶּקֶת מִזִּוּן .

(ב) וַיֹּאמֶר לְמֹלֶךְ יְרִיחוֹ לֵאמֹר הִנֵּה אַנְשִׁים בָּאוּ הִנֵּה הִלְלִיָּה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַחֲפֹר אֶת הָאָרֶץ :

(ג) וַיִּשְׁלַח מֹלֶךְ יְרִיחוֹ אֶל רְחַב לֵאמֹר הוֹצִיָּאִי הָאַנְשִׁים הַבָּאִים אֲלֵיךָ אֲשֶׁר בָּאוּ לְבִיתְךָ כִּי לַחֲפֹר אֶת כָּל הָאָרֶץ בָּאוּ :

(ד) וַתִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת שְׁנֵי הָאַנְשִׁים וַתַּצְפֶּנּוּ וַתֹּאמֶר בֶּן בָּאוּ אֵלַי הָאַנְשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאִן הֵמָּה :

(ה) וַיְהִי הַשָּׁעַר לְסָגוֹר בַּחֲשֶׁךְ וְהָאַנְשִׁים יָצְאוּ לֹא יָדַעְתִּי אָנָּה הָלְכוּ הָאַנְשִׁים רִדְפוּ מֵהָר אַחֲרֵיהֶם כִּי תִשְׁיִגּוּם :

רחב העדיפה לומר שהאנשים היו והלכו מאשר לומר שבכלל לא היו, מכמה סיבות: 1. אם תכחיש ירצו השוטרים לעשות חיפוש בבית. 2. באומרה 'היו והלכו' היא נראית כמשתפת פעולה עם המלך, היא מוסרת מידע ואף יועצת איך לתפוס את המרגלים.

(ו) וְהִיא הֶעֱלֵתָם הַגָּגָה וַתִּטְמְנֶנּוּ בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ הָעֲרֻכּוֹת לֵה עַל הַגָּג :

בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ - בַּעֲצֵי הַפִּשְׁתָּן .

(ז) וְהָאַנְשִׁים רִדְפוּ אַחֲרֵיהֶם דָּרַךְ הַיַּרְדֵּן עַל הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשָּׁעַר סָגְרוּ אַחֲרֵי כֵּן וַיָּצְאוּ הָרִדְפִים אַחֲרֵיהֶם :

וְהָאַנְשִׁים - שְׁלוּחֵי הַמֶּלֶךְ .

(ח) וְהֵמָּה טָרְסוּ וַיִּשְׁכְּבוּ וְהִיא עָלְתָה עֲלֵיהֶם עַל הַגָּג :

(ט) ותאמר אל האנשים דעתתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל ישרי הארץ מפניכם :

(י) כי שמענו את אשר הוויש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג אשר החרמתם אותם :

(יא) ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת :

(יב) ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בני אבי חסד ונתתם לי אות אמת :

(יג) והחיתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחיותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות :
(יד) ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה בדת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת :

(טו) ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת :
(טז) ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרךכם :

(יז) ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הנה אשר השבעתנו :
(יח) הנה אנחנו באים בארץ את תקנות חוט השני הנה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה :

(יט) והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אם יד תהיה בו :
(כ) ואם תגיד את דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו :

(כא) ותאמר כדברכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקנות השני בחלון :
(כב) וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו :

(כג) וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם :
(כד) ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידינו את כל הארץ וגם נמגו כל ישרי הארץ מפנינו :
פרק ג

המסע מן השטים לירדן פסוקים א – ד

(א) וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו :
(ב) ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה :
(ג) ויצוו את העם לאמר כראותכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלויים נשאים אותו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו :
(ד) אך רחוק יהיה ביניכם וביניו כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשום :

דברי יהושע לעם ולכהנים פסוקים ה – ו

(ה) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הָעָם הַתִּקְדְּשׁוּ כִּי מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם נִפְלְאוֹת :
(ו) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר שְׂאוּ אֶת אַרְוֹן הַבְּרִית וְעִבְרוּ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ אֶת אַרְוֹן הַבְּרִית
וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי הָעָם :

ה' מבטיח ליהושע 'אחל גדלך' פסוקים ז - ח

(ז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אֶחָל גְּדַלְךָ בְּעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּן כִּי כִּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם מֹשֶׁה
אֶהְיֶה עִמָּךְ :

(ח) וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת הַכֹּהֲנִים נִשְׂאֵי אַרְוֹן הַבְּרִית לֵאמֹר כְּבֹאֲכֶם עַד קֶצֶה מִי הִירְדּוּן בִּירְדּוֹן תַּעֲמִדוּ :

כריתת הירדן אות לירושת הארץ פסוקים ט - יז

(ט) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גִּשׁוּ הִנֵּה וּשְׁמְעוּ אֶת דְּבָרַי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

(י) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי אֵל חַי בְּקִרְבְּכֶם וְהוֹרֵשׁ יוֹרֵשׁ מִפְּנִיכֶם אֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הַחִתִּי וְאֶת
הַחִוִּי וְאֶת הַפְּרִזִּי וְאֶת הַגְּרִגְשִׁי וְהָאֲמֹרִי וְהַיְבוּסִי :

(יא) הִנֵּה אַרְוֹן הַבְּרִית אָדוֹן כָּל הָאָרֶץ עִבְרָ לִפְנֵיכֶם בִּירְדּוֹן :

(יב) וְעַתָּה קַחוּ לָכֶם שְׁנֵי עֶשֶׂר אִישׁ מִשְׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְשֹׁבֵט :

ראוי לשים לב : בפסוק זה לא אמר יהושע מה יהיו מעשיהם של שנים עשר האנשים, ולקמן ד, ב-ד.

(יג) וְהָיָה כְּנֹחַ כַּפּוֹת רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נִשְׂאֵי אַרְוֹן יְהוָה אָדוֹן כָּל הָאָרֶץ בְּמֵי הִירְדּוֹן מִי הִירְדּוֹן יִכְרְתוּן הַמַּיִם
הַיְרֻדִים מִלְּמַעְלָה וַיַּעֲמִדוּ נַד אֶחָד :

(יד) וַיְהִי בְּנִסְעַת הָעָם מֵאֶהְלִיָּהֶם לְעִבְרָ אֶת הִירְדּוֹן וְהַכֹּהֲנִים נִשְׂאֵי הָאַרְוֹן הַבְּרִית לִפְנֵי הָעָם :

(טו) וַיִּכְבּוּא נִשְׂאֵי הָאַרְוֹן עַד הִירְדּוֹן וְרַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נִשְׂאֵי הָאַרְוֹן נִטְבְּלוּ בַקֶּצֶה הַמַּיִם וְהִירְדּוֹן מָלֵא עַל כָּל
גְּדוֹתָיו כָּל יְמֵי קִצִּיר :

(טז) וַיַּעֲמִדוּ הַמַּיִם הַיְרֻדִים מִלְּמַעְלָה קָמוּ נַד אֶחָד הִרְחִק מְאֹד מֵאֲדָם הָעִיר אֲשֶׁר מֵצַד צָרְתָּו וְהַיְרֻדִים
עַל יָם הָעֲרָבָה יָם הַמֶּלַח תָּמּוּ נִכְרְתוּ וְהָעָם עִבְרוּ נֶגֶד יְרִיחוֹ :

מֵאֲדָם הָעִיר - עִיר וּשְׁמָה אֲדָם.

(יז) וַיַּעֲמִדוּ הַכֹּהֲנִים נִשְׂאֵי הָאַרְוֹן בְּרִית יְהוָה בַּחֲרָבָה בְּתוֹךְ הִירְדּוֹן הָכּוּ וְכָל יִשְׂרָאֵל עֹבְרִים בַּחֲרָבָה עַד
אֲשֶׁר תָּמּוּ כָּל הַגּוֹי לְעִבְרָ אֶת הִירְדּוֹן :

פֶּרֶק ד

מצות ה' ליהושע על הנחת האבנים לאות פסוקים א - ד

(א) וַיְהִי כִּאֲשֶׁר תָּמּוּ כָּל הַגּוֹי לְעִבְרוֹ אֶת הִירְדּוֹן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר :

(ב) קַחוּ לָכֶם מִן הָעָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַנְשִׁים אִישׁ אֶחָד מִשְׁבֵּט :

(ג) וְצִוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר שְׂאוּ לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ הִירְדּוֹן מִמַּצֵּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים הַכִּין שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַבְנִים
וְהַעֲבַרְתֶּם אוֹתָם עִמָּכֶם וְהִנַּחְתֶּם אוֹתָם בְּמַלּוֹן אֲשֶׁר תִּלְיִנוּ בּוֹ הַלַּיְלָה :

(ד) וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל שְׁנַיִם הָעֹשֶׂר אִישׁ אֲשֶׁר הַכִּין מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד מִשְׁבֵּט :

קיום המצוה ותכליתה פסוקים ד - יג

(ה) וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עִבְרוּ לִפְנֵי אַרְוֹן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל תּוֹךְ הִירְדּוֹן וְהִרִימוּ לָכֶם אִישׁ אֶבֶן אַחַת עַל
שְׁכָמוֹ לְמַסְפַּר שְׁבֵטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל :

(ו) לַמַּעַן תִּהְיֶה זֹאת אוֹת בְּקִרְבְּכֶם כִּי יִשְׁאַלֻן בְּנֵיכֶם מָחָר לֵאמֹר מָה הָאֱבֹנִים הָאֵלֶּה לָכֶם :
(ז) וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם אֲשֶׁר נִכְרַתְנוּ מִיַּמֵּי הַיְרֵדָן מִפְּנֵי אַרְוֹן בְּרִית יְהוָה בְּעֵבְרוֹ בַּיְרֵדָן נִכְרַתְנוּ מִי הַיְרֵדָן וַיְהִי הָאֱבֹנִים הָאֵלֶּה לְזִכָּרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם :

(ח) וַיַּעֲשׂוּ כֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָשֻׁעַ וַיִּשְׂאוּ שְׁתֵּי עֲשָׂרָה אֲבֹנִים מִתּוֹךְ הַיְרֵדָן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל יְהוָשֻׁעַ לְמַסְפָּר שְׁבַטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְרוּ עִמָּם אֶל הַמַּלְוֹן וַיִּנְחֹסִים שָׁם :
(ט) וּשְׁתֵּים עֲשָׂרָה אֲבֹנִים הַקִּים יְהוָשֻׁעַ בְּתוֹךְ הַיְרֵדָן תַּחַת מִצַּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נִשְׂאֵי אַרְוֹן הַבְּרִית וַיְהִי שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

(י) וְהַכֹּהֲנִים נִשְׂאֵי הָאָרוֹן עִמָּדִים בְּתוֹךְ הַיְרֵדָן עַד תֵּם כָּל הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת יְהוָשֻׁעַ לְדַבֵּר אֶל הָעָם כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶת יְהוָשֻׁעַ וַיִּמְהָרוּ הָעָם וַיַּעֲבְרוּ :
(יא) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תֵּם כָּל הָעָם לַעֲבוֹר וַיַּעֲבֹר אַרְוֹן יְהוָה וְהַכֹּהֲנִים לִפְנֵי הָעָם :
(יב) וַיַּעֲבְרוּ בְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד וַחֲצֵי שֵׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה חֲמִשִּׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵיהֶם מֹשֶׁה :
(יג) כְּאַרְבָּעִים אֶלֶף חֲלוּצֵי הַצָּבָא עָבְרוּ לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה אֶל עַרְבוֹת יְרִיחוֹ :

קיום הבטחת ה' ליהושע פסוק יד

(יד) בַּיּוֹם הַהוּא גִדַּל יְהוָה אֶת יְהוָשֻׁעַ בְּעֵינָיו כֹּל יִשְׂרָאֵל וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר יֵרְאוּ אֶת מֹשֶׁה כָּל יְמֵי חַיָּו :
עלית הכהנים מהירדן ושיבת המים פסוקים טו – כד

(טו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוָשֻׁעַ לֵאמֹר :
(טז) צִוָּה אֶת הַכֹּהֲנִים נִשְׂאֵי אַרְוֹן הַעֲדוֹת וַיַּעֲלוּ מִן הַיְרֵדָן :
(יז) וַיֵּצֵאוּ יְהוָשֻׁעַ אֶת הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר עֲלוּ מִן הַיְרֵדָן :
(יח) וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַכֹּהֲנִים נִשְׂאֵי אַרְוֹן בְּרִית יְהוָה מִתּוֹךְ הַיְרֵדָן נִתְקוּ כַּפּוֹת רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים אֶל הַחֲרָבָה וַיֵּשְׁבוּ מִי הַיְרֵדָן לְמִקְוֵם וַיִּלְכוּ כַּתְּמוּל שְׁלִשׁוֹם עַל כָּל גְּדוֹתָיו :
(יט) וְהָעָם עָלוּ מִן הַיְרֵדָן בְּעֵשׂוֹר לַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן וַיַּחֲנוּ בְּגִלְגָל בְּקִצָּה מִזְרַח יְרִיחוֹ :
(כ) וְאֵת שְׁתֵּים עֲשָׂרָה הָאֲבֹנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לָקְחוּ מִן הַיְרֵדָן הַקִּים יְהוָשֻׁעַ בְּגִלְגָל :
(כא) וַיֹּאמֶר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁר יִשְׁאַלֻן בְּנֵיכֶם מָחָר אֶת אֲבוֹתְכֶם לֵאמֹר מָה הָאֲבֹנִים הָאֵלֶּה :
(כב) וְהוֹדַעְתֶּם אֶת בְּנֵיכֶם לֵאמֹר בַּיָּבֵשָׁה עָבַר יִשְׂרָאֵל אֶת הַיְרֵדָן הַזֶּה :
(כג) אֲשֶׁר הוֹבִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת מִי הַיְרֵדָן מִפְּנֵיכֶם עַד עַבְרַתְכֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְיַם סוּף אֲשֶׁר הוֹבִישׁ מִפְּנֵינוּ עַד עַבְרָנוּ :
(כד) לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ אֶת יַד יְהוָה כִּי חֲזָקָה הִיא לְמַעַן יִרְאֲתֶם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל הַיָּמִים :

כבוש הארץ פרקים ה - יב

כבוש יריחו פרק ה - פרק ו פסוק כו

רושם נס כריתת הירדן על מלכי הארץ פסוק א

(א) ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ומה וכל מלכי הפנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו {עברם} וימס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל:

דבר ה' ליהושע על מילת העם פסוקים ב - ח

(ב) בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית:

(ג) ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות:

(ד) וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים:

(ה) כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו:

(ו) כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש:

(ז) ואת בנייהם הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך:

(ח) ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם:

דבר ה' על קץ 'חרפת מצרים' ומצות הפסח פסוקים ט - יב

(ט) ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה:

(י) ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו:

(יא) ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה:

(יב) וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא:

בוא שר צבא ה' פסוקים יג - טו

(יג) ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו:

(יד) ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו:

(טו) ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן:

פרק ו

מצב העיר יריחו פסוק א

(א) ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא:

דבר ה' על הקפת יריחו פסוקים ב - יא

- (ב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ רְאֵה נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת יְרִיחוֹ וְאֶת מַלְכָּהּ גִּבּוֹרֵי הַחֵיל :
- (ג) וְסִבְתֶּם אֶת הָעִיר כָּל אַנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַקִּיף אֶת הָעִיר פַּעַם אַחַת כֹּה תַעֲשֶׂה שֵׁשֶׁת יָמִים :
- (ד) וְשִׁבְעָה כְּהֲנִים יִשָּׂאוּ שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי הָאָרוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִסָּבּוּ אֶת הָעִיר שִׁבְעַת פְּעָמִים וְהַכְּהֲנִים יִתְקְעוּ בַשׁוֹפְרוֹת :
- (ה) וְהָיָה בְּמִשְׁךְ בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל כְּשִׁמְעֶכֶם אֶת קוֹל הַשׁוֹפָר יָרִיעוּ כָּל הָעָם תִּרְוַעָה גְדוֹלָה וְנִפְלָה חוֹמַת הָעִיר תִּחַתְּיָהּ וְעָלוּ הָעָם אִישׁ נֶגְדּוֹ :
- (ו) וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נּוּן אֶל הַכְּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שָׂאוּ אֶת אָרוֹן הַבְּרִית וְשִׁבְעָה כְּהֲנִים יִשָּׂאוּ שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת יוֹבְלִים לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה :
- (ז) וַיֹּאמֶר אֶל הָעָם עֲבְרוּ וּסָבּוּ אֶת הָעִיר וְהַחֲלוֹץ יַעֲבֹר לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה :
- (ח) וַיְהִי כַּאֲמֹר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הָעָם וְשִׁבְעָה הַכְּהֲנִים נִשְׂאִים שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי יְהוָה עֲבְרוּ וְתִקְעוּ בַשׁוֹפְרוֹת וְאָרוֹן בְּרִית יְהוָה הֵלֵךְ אַחֲרֵיהֶם :
- (ט) וְהַחֲלוֹץ הֵלֵךְ לִפְנֵי הַכְּהֲנִים תִּקְעֵי הַשׁוֹפְרוֹת וְהַמְּאֹסִף הֵלֵךְ אַחֲרֵי הָאָרוֹן הַלּוֹךְ וְתִקְוַע בַשׁוֹפְרוֹת :
- (י) וְאֵת הָעָם צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר לֹא תִרְיַעוּ וְלֹא תִשְׁמִיעוּ אֶת קוֹלְכֶם וְלֹא יֵצֵא מִפִּיכֶם דְּבַר עַד יוֹם אֲמַרְי אֲלֵיכֶם הָרִיעוּ וְהִרְיעֵתֶם :
- (יא) וַיִּסַּב אָרוֹן יְהוָה אֶת הָעִיר הַקִּיף פַּעַם אַחַת וַיָּבֵאוּ הַמַּחֲנֶה וַיְלִינוּ בַמַּחֲנֶה :
- ### כבוש יריחו והחרמתה, הצלת רחב וביתה פסוקים יב - כה
- (יב) וַיִּשְׁכֹּם יְהוֹשֻׁעַ בְּבֹקֶר וַיִּשָּׂאוּ הַכְּהֲנִים אֶת אָרוֹן יְהוָה :
- (יג) וְשִׁבְעָה הַכְּהֲנִים נִשְׂאִים שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה הֹלְכִים הַלּוֹךְ וְתִקְעוּ בַשׁוֹפְרוֹת וְהַחֲלוֹץ הֵלֵךְ לִפְנֵיהֶם וְהַמְּאֹסִף הֵלֵךְ אַחֲרֵי אָרוֹן יְהוָה הוֹלֵךְ { הַלּוֹךְ } וְתִקְוַע בַשׁוֹפְרוֹת :
- (יד) וַיִּסָּבּוּ אֶת הָעִיר בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי פַעַם אַחַת וַיִּשָּׁבּוּ הַמַּחֲנֶה כֹּה עָשׂוּ שֵׁשֶׁת יָמִים :
- (טו) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּשְׁכְּמוּ כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר וַיִּסָּבּוּ אֶת הָעִיר כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה שִׁבְעַת פְּעָמִים רַק בַּיּוֹם הַהוּא סָבְבוּ אֶת הָעִיר שִׁבְעַת פְּעָמִים :
- (טז) וַיְהִי בַּפֶּעַם הַשְּׁבִיעִית תִּקְעוּ הַכְּהֲנִים בַשׁוֹפְרוֹת וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הָעָם הָרִיעוּ כִּי נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת הָעִיר :
- (יז) וְהִיְתָה הָעִיר חָרָם הִיא וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ לִיהוָה רַק רַחֵב הַזּוֹנֶה תִּחְיֶה הִיא וְכָל אֲשֶׁר אִתָּהּ בַּבַּיִת כִּי תִחַבְּאֶתָּה אֶת הַמְּלֹאכִים אֲשֶׁר שָׁלַחְנוּ :
- (יח) וְרַק אַתֶּם שָׁמְרוּ מִן הַחָרָם פֶּן תִּחַרְיֵמוּ וְלִקְחֶתֶם מִן הַחָרָם וְשִׁמְתֶם אֶת מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל לְחָרָם וְעִכְרֶתֶם אוֹתוֹ :
- (יט) וְכָל כֶּסֶף וְזָהָב וְכָלִי נְחֹשֶׁת וּבְרָזֶל קִדָּשׁ הוּא לִיהוָה אוֹצֵר יְהוָה יָבֹא :
- (כ) וַיִּרַע הָעָם וַיִּתְקְעוּ בַשׁוֹפְרוֹת וַיְהִי כְשִׁמְעַת הָעָם אֶת קוֹל הַשׁוֹפָר וַיָּרִיעוּ הָעָם תִּרְוַעָה גְדוֹלָה וַתִּפֹּל הַחוֹמָה תִּחַתְּיָהּ וַיַּעַל הָעָם הָעִירָה אִישׁ נֶגְדּוֹ וַיִּלְכְּדוּ אֶת הָעִיר :
- (כא) וַיִּחַרְיֵמוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּעִיר מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה מִנְעַר וְעַד זָקֵן וְעַד שׁוֹר וְנִשָּׂה וְחִמּוֹר לְפִי חָרָב :

(כב) וְלִשְׁנַיִם הָאֲנָשִׁים הַמְרַגְלִים אֶת הָאָרֶץ אָמַר יְהוֹשֻׁעַ בְּאוֹ בֵּית הָאִשָּׁה הַזֹּנָה וְהוֹצִיאוּ מִשָּׁם אֶת הָאִשָּׁה וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתֶּם לָהּ :

(כג) וַיָּבֵאוּ הַנְּעָרִים הַמְרַגְלִים וַיְצִיאוּ אֶת רַחַב וְאֶת אֲבִיהָ וְאֶת אִמָּהּ וְאֶת אַחִיהָ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהּ וְאֶת כָּל מִשְׁפַּחֹתֶיהָ הוֹצִיאוּ וַיַּנִּיחוּם מִחוּץ לְמַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל :

(כד) וְהָעִיר שָׁרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ רַק הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְכָל הַנְּחֹשֶׁת וְהַבְּרָזֶל נָתַנוּ אוֹצָר בֵּית יְהוָה :

(כה) וְאֶת רַחַב הַזֹּנָה וְאֶת בֵּית אֲבִיהָ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהּ הִחְיָה יְהוֹשֻׁעַ וַתֵּשֶׁב בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי הִחְבִּיֵּאָה אֶת הַמְּלָאכִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוֹשֻׁעַ לְרַגֵּל אֶת יְרִיחוֹ :

אֲרִירַת בּוֹנֵה יְרִיחוֹ פִּסּוּק כו

(כו) וַיִּשְׁבַּע יְהוֹשֻׁעַ בְּעַת הַהֵיא לֵאמֹר אֲרוּר הָאִישׁ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר יִקּוּם וּבְנֵה אֶת הָעִיר הַזֹּאת אֶת יְרִיחוֹ בְּבָכְרוֹ וַיִּסְדָּנָה וּבְצָעִירוֹ יִצִּיב דָּלְתֶיהָ :

(כז) וַיְהִי יְהוָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שְׁמֵעוֹ בְּכָל הָאָרֶץ :

פֶּרֶק ז

(א) וַיִּמְעְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַל בַּחֲרָם וַיִּקַּח עִכּוֹן בֶּן פְּרָמִי בֶן זַבְדִּי בֶן זָרַח לְמַטֵּה יְהוּדָה מִן הַחֲרָם וַיַּחַר אֵף יְהוָה בַּבָּנִים יִשְׂרָאֵל :

(ב) וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֲנָשִׁים מִיְרִיחוֹ הָעִי אֲשֶׁר עִם בֵּית אֲנֹן מִקְדָּם לְבֵית אֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר עָלוּ וּרְגְלוּ אֶת הָאָרֶץ וַיַּעֲלוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּרְגְּלוּ אֶת הָעִי :

(ג) וַיָּשֻׁבוּ אֵל יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵל יַעַל כָּל הָעָם כְּאֲלָפִים אִישׁ אוֹ כְּשָׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ יַעֲלוּ וַיִּכּוּ אֶת הָעִי אֵל תַּיַּגַע שָׁמָּה אֶת כָּל הָעָם כִּי מָעַט הֵמָּה :

(ד) וַיַּעֲלוּ מִן הָעָם שָׁמָּה כְּשָׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ וַיַּנְסוּ לִפְנֵי אֲנָשֵׁי הָעִי :

(ה) וַיִּכּוּ מֵהֶם אֲנָשֵׁי הָעִי כְּשָׁלֹשִׁים וְשֵׁשָׁה אִישׁ וַיִּרְדְּפוּם לִפְנֵי הַשַּׁעַר עַד הַשְּׂבָרִים וַיִּפּוּם בַּמּוֹרֵד וַיִּמַּס לִבָּב הָעָם וַיְהִי לְמַיִם :

(ו) וַיִּקְרַע יְהוֹשֻׁעַ שַׁמְלַתּוֹ וַיַּפֵּל עַל פָּנָיו אַרְצָה לִפְנֵי אַרְוֹן יְהוָה עַד הָעֶרֶב הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עִפְרָעַל רֹאשָׁם :

(ז) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אָהָה אֲדַנִּי יְהוָה לָמָּה הִעֲבַרְתָּ הָעֵבֶרֶת אֶת הָעָם הַזֶּה אֶת הַיַּרְדֵּן לְתַת אֶתְנֹנוּ בְּיַד הָאֲמֹרִי לְהֵאֲבִידֵנוּ וְלוֹ הוֹאֲלֵנוּ וְנִשָּׁב בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן :

(ח) בִּי אֲדַנִּי מָה אֲמַר אַחֲרַי אֲשֶׁר הִפַּךְ יִשְׂרָאֵל עֲרֹף לִפְנֵי אֵיבָיו :

(ט) וַיִּשְׁמְעוּ הַכְּנַעֲנִי וְכָל יִשְׂבֵי הָאָרֶץ וַנִּסְבּוּ עָלֵינוּ וְהִכְרִיתוּ אֶת שְׁמֵנוּ מִן הָאָרֶץ וּמָה תַעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל :
(י) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל יְהוֹשֻׁעַ קֹם לָךְ לָמָּה זֶה אַתָּה נֹפֵל עַל פָּנֶיךָ :

(יא) חֲטָא יִשְׂרָאֵל וְגַם עָבְרוּ אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתָם וְגַם לָקְחוּ מִן הַחֲרָם וְגַם גָּנְבוּ וְגַם כָּחֲשׂוּ וְגַם שָׁמוּ בְכָלֵיהֶם :

(יב) וְלֹא יָגְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְקוֹם לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם עֲרֹף יִפְנוּ לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם כִּי הָיוּ לְחֲרָם לֹא אוֹסִיף לְהִיֹּת עִמָּכֶם אִם לֹא תִשְׁמִידוּ הַחֲרָם מִקֶּרְבְּכֶם :

(יג) קֹם קַדֵּשׁ אֶת הָעָם וְאֲמַרְתָּ הַתְּקַדְּשׁוּ לְמַחֵר כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֲרָם בְּקֶרְבְּךָ יִשְׂרָאֵל לֹא תוּכַל לְקוֹם לִפְנֵי אֵיבֶיךָ עַד הִסִּירְכֶם הַחֲרָם מִקֶּרְבְּכֶם :

יֵד) וְנִקְרַבְתֶּם בְּבִקֹר לְשִׁבְטֵיכֶם וְהָיָה הַשִּׁבְט אֲשֶׁר יִלְכְּדוּ יְהוָה יִקְרַב לְמִשְׁפַּחוֹת וְהַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר יִלְכְּדָנָה יְהוָה תִּקְרַב לְבָתִּים וְהַבַּיִת אֲשֶׁר יִלְכְּדוּ יְהוָה יִקְרַב לְגִבּוֹרִים :

(טו) וְהָיָה הַנִּלְכָד בַּחֲרָם יִשְׂרָף בָּאֵשׁ אֹתוֹ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לוֹ כִּי עָבַר אֶת בְּרִית יְהוָה וְכִי עָשָׂה נְבִלָה בְּיִשְׂרָאֵל :

(טז) וַיִּשָּׁע יְהוֹשֻׁעַ בְּבִקֹר וַיִּקְרַב אֶת יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְטָיו וַיִּלְכַד שִׁבְט יְהוּדָה :

(יז) וַיִּקְרַב אֶת מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה וַיִּלְכַד אֶת מִשְׁפַּחַת הַזְּרָחִי וַיִּקְרַב אֶת מִשְׁפַּחַת הַזְּרָחִי לְגִבּוֹרִים וַיִּלְכַד זַבְדִּי :

(יח) וַיִּקְרַב אֶת בֵּיתוֹ לְגִבּוֹרִים וַיִּלְכַד עֶכָן בֶּן כַּרְמִי בֶן זַבְדִּי בֶן זָרַח לְמִטָּה יְהוּדָה :

(יט) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל עֶכָן בְּנֵי שִׁים נָא כְבוֹד לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתֵן לוֹ תוֹדָה וְהִגַּד נָא לִי מַה עָשִׂיתָ אֵל תִּכְחַד מִמֶּנִּי :

(כ) וַיַּעַן עֶכָן אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֲמֵנָה אֲנִכִּי חֲטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹזַאת וְכֹזַאת עָשִׂיתִי :

(כא) וַאֲרָאָה { וַאֲרָא } בְּשַׁלַּל אֲדָרְתָּ שֶׁנֶּעַר אַחַת טוֹבָה וּמֵאֲתִים שְׁקָלִים כֶּסֶף וּלְשׁוֹן זָהָב אֶחָד חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים מִשְׁקָלוֹ וְאֶחָמֶדֶס וְאֶקְחָם וְהֵנִס טְמוּנִים בְּאֶרֶץ בְּתוֹךְ הָאֲהָלִי וְהַכֶּסֶף תַּחְתֵּיהָ :

(כב) וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ מַלְאָכִים וַיִּרְצוּ הָאֲהָלָה וְהִנֵּה טְמוּנָה בְּאֲהָלוֹ וְהַכֶּסֶף תַּחְתֵּיהָ :

(כג) וַיִּקְחוּם מִתּוֹךְ הָאֲהָל וַיְבִאוּם אֶל יְהוֹשֻׁעַ וְאֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְקֵם לִפְנֵי יְהוָה :

(כד) וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת עֶכָן בֶּן זָרַח וְאֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הָאֲדָרְתָּ וְאֶת לְשׁוֹן הַזָּהָב וְאֶת בְּנֵי וְאֶת בְּנֵי וְאֶת שׁוֹרוֹ וְאֶת חֲמֹרוֹ וְאֶת צֹאֲנוֹ וְאֶת אֲהָלוֹ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ וַיַּעֲלוּ אֹתָם עִמָּךְ עָכוֹר :

(כה) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ מַה עֲכַרְתֶּנוּ וַעֲבַרְתָּ יְהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל אָבֹן וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם בָּאֵשׁ וַיִּסְקְלוּ אֹתָם בְּאֲבָנִים :

(כו) וַיִּקְיֵמוּ עָלָיו גַּל אֲבָנִים גָּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיָּשֵׁב יְהוָה מִחֲרוֹן אַפּוֹ עַל בֶּן קֶרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עִמָּךְ עָכוֹר עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

פ ר ק ח

(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת קַח עִמָּךְ אֶת כָּל עַם הַמְּלָחָמָה וְקוּם עֲלֵה הָעִי רְאֵה נְתַתִּי בְיָדְךָ אֶת מֶלֶךְ הָעִי וְאֶת עַמּוֹ וְאֶת עִירוֹ וְאֶת אֶרְצוֹ :

(ב) וְעָשִׂיתָ לְעִי וּלְמַלְכָּהּ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִירִיחוֹ וּלְמַלְכָּהּ רַק שְׁלָלָה וּבְהִמָּתָה תְּבַזּוּ לְכֶם שִׁים לְךָ אֲרֹב לְעִיר מֵאַחֲרֶיהָ :

(ג) וַיִּקֶּם יְהוֹשֻׁעַ וְכָל עַם הַמְּלָחָמָה לְעֵלוֹת הָעִי וַיִּבְחַר יְהוֹשֻׁעַ שְׁלֹשִׁים אָלֶף אִישׁ גִּבּוֹרֵי הַחִיל וַיִּשְׁלַח לְיִלְהָ :

(ד) וַיִּצֹו אֹתָם לֵאמֹר רְאוּ אֹתָם אֲרֹבִים לְעִיר מֵאַחֲרֵי הָעִיר אֵל תִּרְחִיקוּ מִן הָעִיר מֵאִד וְהִיִּיתֶם כְּלָכֶם נִכְנִים :

(ה) וְאֲנִי וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי נִקְרַב אֶל הָעִיר וְהָיָה כִּי יִצְאוּ לְקִרְאָתְנוּ כְּאֲשֶׁר בְּרֵאשֵׁנָה וְנִסְנוּ לִפְנֵיהֶם :

(ו) וַיִּצְאוּ אַחֲרֵינוּ עַד הִתִּיקְנוּ אוֹתָם מִן הָעִיר כִּי יֹאמְרוּ נָסִים לִפְנֵינוּ כְּאֲשֶׁר בְּרֵאשֵׁנָה וְנִסְנוּ לִפְנֵיהֶם :

(ז) וְאֹתָם תִּקְמוּ מֵהָאֲרֹב וְהוֹרְשֶׁתֶם אֶת הָעִיר וַיִּנְתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּיַדְכֶם :

(ח) וְהָיָה כִּתְפֹשְׁכֶם אֶת הָעִיר תִּצְיִתוּ אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ כְּדָבָר יְהוָה תַּעֲשׂוּ רְאוּ צִוִּיתִי אֹתְכֶם :

(ט) וַיִּשְׁלַחֵם יְהוֹשֻׁעַ וַיִּלְכוּ אֶל הַמַּאֲרֵב וַיֵּשְׁבוּ בֵּין בַּיִת אֶל וּבֵין הָעֵי מַיִם לָעֵי וַיִּלֶּן יְהוֹשֻׁעַ בְּלִילָה הַהוּא בְּתוֹךְ הָעַם :

(י) וַיִּשְׁכַּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיִּפְקֹד אֶת הָעַם וַיַּעַל הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הָעַם הָעֵי :

(יא) וְכָל הָעַם הַמְּלַחְמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ עָלוּ וַיִּגְשׁוּ וַיָּבֹאוּ נֶגֶד הָעִיר וַיַּחֲנוּ מִצְפוֹן לָעֵי וַחֲגִי בֵּינוּ { בֵּינָיו } וּבֵין הָעֵי :

(יב) וַיִּקַּח כַּחֲמֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ וַיִּשֶׂם אוֹתָם אַרְבַּ בֵּין בַּיִת אֶל וּבֵין הָעֵי מַיִם לָעִיר :

(יג) וַיִּשְׂמְרוּ הָעַם אֶת כָּל הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר מִצְפוֹן לָעִיר וְאֶת עֲקֵבוֹ מַיִם לָעִיר וַיִּלְךְ יְהוֹשֻׁעַ בְּלִילָה הַהוּא בְּתוֹךְ הָעַמֶּק :

(יד) וַיְהִי כִּרְאוֹת מֶלֶךְ הָעֵי וַיִּמְהָרוּ וַיִּשְׁכַּפְּמוּ וַיִּצְאוּ אַנְשֵׁי הָעִיר לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל לַמְּלַחְמָה הוּא וְכָל עַמּוֹ לַמוֹעֵד לִפְנֵי הָעֲרֵבָה וְהוּא לֹא יָדַע כִּי אַרְבַּ לוֹ מֵאַחֲרֵי הָעִיר :

(טו) וַיִּנְגְּעוּ יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיהֶם וַיִּנְסוּ דָרֶךְ הַמַּדְבָּר :

(טז) וַיִּזְעַקוּ כָּל הָעַם אֲשֶׁר בְּעִיר { בְּעֵי } לִרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי יְהוֹשֻׁעַ וַיִּנְתְּקוּ מִן הָעִיר :

(יז) וְלֹא נִשְׂאָר אִישׁ בְּעֵי וּבַיִת אֶל אֲשֶׁר לֹא יָצְאוּ אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲזְבוּ אֶת הָעִיר פְּתוּחָה וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל :

(יח) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ נְטָה בְּכִידוֹן אֲשֶׁר בְּיַדְךָ אֶל הָעֵי כִּי בְיַדְךָ אֶתְנַנֶּה וַיֵּט יְהוֹשֻׁעַ בְּכִידוֹן אֲשֶׁר בְּיָדוֹ אֶל הָעִיר :

(יט) וְהָאוֹרֵב קָם מִהֲרָה מִמְּקוֹמוֹ וַיְרוּצוּ כַּנְּטוֹת יָדוֹ וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיִּלְכְּדוּהָ וַיִּמְהָרוּ וַיִּצִיטוּ אֶת הָעִיר בְּאֵשׁ :

(כ) וַיִּפְּנוּ אַנְשֵׁי הָעֵי אַחֲרֵיהֶם וַיָּרְאוּ וַהֲנִה עָלָה עֲשׂוֹן הָעִיר הַשְּׂמִימָה וְלֹא הָיָה בָּהֶם יָדַיִם לְנוֹס הֲנִה וַהֲנִה וְהָעַם הִנֵּס הַמַּדְבָּר נֶהֱפֹךְ אֶל הָרֹדֶף :

(כא) וַיְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי לֹכַד הָאֲרֵב אֶת הָעִיר וְכִי עָלָה עֲשׂוֹן הָעִיר וַיֵּשְׁבוּ וַיִּכּוּ אֶת אַנְשֵׁי הָעֵי :

(כב) וְאַלְהָה יָצְאוּ מִן הָעִיר לִקְרַאתָם וַיְהִיו לְיִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ אֵלָה מְזָה וְאַלְהָה מְזָה וַיִּכּוּ אוֹתָם עַד בְּלַתֵּי הַשָּׂאִיר לוֹ שָׂרִיד וּפְלִיט :

(כג) וְאֶת מֶלֶךְ הָעֵי תִפְשׂוּ חַי וַיִּקְרְבוּ אוֹתוֹ אֶל יְהוֹשֻׁעַ :

(כד) וַיְהִי כִּכְלוֹת יִשְׂרָאֵל לַהֲרֹג אֶת כָּל יֹשְׁבֵי הָעֵי בַשָּׂדֶה בַּמַּדְבָּר אֲשֶׁר רְדְּפוּם בּוֹ וַיִּפְּלוּ כָּלֵם לְפִי חֶרֶב עַד תִּמָּם וַיֵּשְׁבוּ כָּל יִשְׂרָאֵל הָעֵי וַיִּכּוּ אוֹתָהּ לְפִי חֶרֶב :

(כה) וַיְהִי כָּל הַנִּפְלָיִם בַּיּוֹם הַהוּא מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה שְׁנַיִם עָשָׂר אֲלָף כָּל אַנְשֵׁי הָעֵי :

(כו) וַיְהוֹשֻׁעַ לֹא הִשִּׁיב יָדוֹ אֲשֶׁר נְטָה בְּכִידוֹן עַד אֲשֶׁר הִחְרִים אֶת כָּל יֹשְׁבֵי הָעֵי :

(כז) רַק הַבְּהֵמָה וְשִׁלַּל הָעִיר הֵחִיא בְּזֵזוֹ לָהֶם יִשְׂרָאֵל כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר צִוָּה אֶת יְהוֹשֻׁעַ :

(כח) וַיִּשְׂרַף יְהוֹשֻׁעַ אֶת הָעֵי וַיִּשְׂמִימָהּ תַּל עוֹלָם שְׂמָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

(כט) וְאֶת מֶלֶךְ הָעֵי תָלָה עַל הָעֵץ עַד עַת הָעֲרֵב וַיִּכְבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ צָוָה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּרִידוּ אֶת נִבְלָתוֹ מִן הָעֵץ וַיִּשְׁלִיכוּ אוֹתָהּ אֶל פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וַיִּקְיָמוּ עָלָיו גַּל אַבְנִים גְּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

(ל) אִזּוֹ יִבְנֶה יְהוֹשֻׁעַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר עֵיבָל :

(לא) כֹּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּכְּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ אַבְנִים שְׁלֵמוֹת אֲשֶׁר לֹא הֵנִיף עֲלֵיהֶן בְּרִזָּל וַיַּעֲלוּ עָלָיו עֹלוֹת לַיהוָה וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים :

(לב) ויכתב שם על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל:

(לג) וכל ישראל וזקניו ושטריו ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלויים נשאי ארון ברית יהנה כגור פאזרח חציו אל מול הר גרזים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהנה לברך את העם ישראל בראשנה:

(לד) ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה:

(לה) לא היה דבר מפל אשר צוה משה אשר לא קרא והושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם:

פרק ט

(א) ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבויסי:

(ב) ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד:

(ג) וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי:

(ד) ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצררים:

(ה) ונעלות בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים:

(ו) וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית:

(ז) ויאמרו {ויאמר} איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרות {אכרת} לך ברית:

(ח) ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי אתם ומאין תבאו:

(ט) ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהנה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים:

(י) ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות:

(יא) ויאמרו אלינו זקינינו וכל ישבי ארצנו לאמר קחו בינדכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית:

(יב) זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים:

(יג) ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד:

(יד) ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהנה לא שאלו:

(טו) ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה:

(טז) ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבו הם ישבם:

(יז) ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים:

(יח) ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהנה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים:

(יט) ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבֵענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגֵע בָהֶם :

(כ) זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קֶצֶף על השבועה אשר נשבֵענו להם :

(כא) ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חֹטְבֵי עֵצִים וּשְׂאֵבֵי מַיִם לְכָל הָעֵדָה כַּאֲשֶׁר דִּבְרוּ לָהֶם הַנְּשִׂאִים :

(כב) ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו יִשְׁבִים :

(כג) ועתה ארורים אתם ולא יפרת מכם עֶבֶד וְחֹטְבֵי עֵצִים וּשְׂאֵבֵי מַיִם לְבֵית אֱלֹהֵי :

(כד) ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל ישבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה :

(כה) ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה :

(כו) ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום :

(כז) ויתנם יהושע ביום ההוא חֹטְבֵי עֵצִים וּשְׂאֵבֵי מַיִם לְעֵדָה וּלְמִזְבֵּחַ יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֶל הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר :

פרק י

(א) ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלים כי לכד יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי גבעון את ישראל ויהיו בקרבם :

(ב) וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון פאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים :

(ג) וישלח אדני צדק מלך ירושלים אל הוהם מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון לאמר :

(ד) עלו אלי ועזרני ונפה את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל :

(ה) ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלים מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה :

(ו) וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישבי ההר :

(ז) ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל :

(ח) ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתים לא יעמד איש מהם בפניך :

(ט) ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל :

(י) ויהם יהוה לפני ישראל ויכס מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורן ויכס עד עזקה ועד מקדה :

ספר יהושע פרק י

(יא) ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב :

(יב) אָז יַדְבַּר יְהוֹשֻׁעַ לַיהוָה בַּיּוֹם תַּת יְהוָה אֶת הָאָמְרִי לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמַשׁ בְּגִבְעוֹן דָּוִם וַיֵּרַח בְּעַמְקֵי אֵילָוִן :

(יג) וַיִּדְּם הַשְּׁמֶשׁ וַיֵּרַח עָמֵד עַד יָקָם גּוֹי אֲיָבִיו הֲלֹא הִיא כְּתוּבָה עַל סֵפֶר הַיְשׁוּר וַיַּעֲמֵד הַשְּׁמֶשׁ בַּחֲצֵי הַשָּׁמַיִם וְלֹא אָץ לָבוֹא כִּיּוֹם תַּמִּים :

(יד) וְלֹא הָיָה כִּיּוֹם הַהוּא לִפְנֵי וְאַחֲרָיו לִשְׁמַעַי יְהוָה בְּקוֹל אִישׁ כִּי יְהוָה נִלְחַם לְיִשְׂרָאֵל :

(טו) וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל הַמַּחֲנֶה הַגְּלִגְלָה :

(טז) וַיִּנְסוּ חַמְשֵׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיִּחַבְּאוּ בַּמְּעָרָה בְּמִקְדָּה :

(יז) וַיִּגְדַּל לַיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר נִמְצְאוּ חַמְשֵׁת הַמְּלָכִים נִחְבְּאִים בַּמְּעָרָה בְּמִקְדָּה :

(יח) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ גְּלוּ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת אֶל פִּי הַמְּעָרָה וְהִפְקִידוּ עָלֶיהָ אֲנָשִׁים לְשֹׁמְרָם :

(יט) וְאַתֶּם אֵל תַּעֲמְדוּ רַדְפוּ אַחֲרֵי אֲיָבִיכֶם וְזַנְבְּתֶם אוֹתָם אֵל תַּתְּנוּם לָבוֹא אֶל עָרֵיהֶם כִּי נִתְּנָם יְהוָה אֶלְהֵיכֶם בַּיַּדְכֶם :

(כ) וַיְהִי כְכֹלוֹת יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַכּוֹתָם מִכָּה גְדוֹלָה מְאֹד עַד תַּמָּם וְהַשְּׂרִידִים שָׂרְדוּ מֵהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל עָרֵי הַמְּבָצָר :

(כא) וַיָּשָׁבוּ כָל הָעָם אֶל הַמַּחֲנֶה אֶל יְהוֹשֻׁעַ מִקְדָּה בְּשָׁלוֹם לֹא חָרַץ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאִישׁ אֶת לְשׁוֹנוֹ :

ספר יהושע פרק י

(כב) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ פְּתֹחוּ אֶת פִּי הַמְּעָרָה וְהוֹצִיאוּ אֵלַי אֶת חַמְשֵׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן הַמְּעָרָה :

(כג) וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיִּצִיאוּ אֵלָיו אֶת חַמְשֵׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן הַמְּעָרָה אֶת מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶת מֶלֶךְ חֲבֹרוֹן אֶת מֶלֶךְ יֵרְמוֹת אֶת מֶלֶךְ לְכִישׁ אֶת מֶלֶךְ עֵגְלוֹן :

(כד) וַיְהִי כְהוֹצִיאָם אֶת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה אֶל יְהוֹשֻׁעַ וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֶל קְצִינֵי אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה הֲהִלְכוּ אִתּוֹ קָרְבוּ שִׁימוּ אֶת רַגְלֵיכֶם עַל צוּאְרֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרְבוּ וַיִּשִׁימוּ אֶת רַגְלֵיהֶם עַל צוּאְרֵיהֶם :

(כה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ אֵל תִּירְאוּ וְאַל תַּחַתּוּ חִזְקוּ וְאַמְצוּ כִּי כָכָה יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל אֲיָבִיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם נֹלְחָמִים אוֹתָם :

(כו) וַיִּפְסַח יְהוֹשֻׁעַ אַחֲרָיו כֵּן וַיִּמִּיתֶם וַיִּתְּלַם עַל חַמְשֵׁה עֲצִים וַיְהִיו תְּלוּיִם עַל הָעֲצִים עַד הָעָרֶב :

(כז) וַיְהִי לַעֲת בּוֹא הַשְּׁמֶשׁ צָוָה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּרְיֶדוּם מֵעַל הָעֲצִים וַיִּשְׁלַכְם אֶל הַמְּעָרָה אֲשֶׁר נִחְבְּאוּ שָׁם וַיִּשְׁמוּ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת עַל פִּי הַמְּעָרָה עַד עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה :

(כח) וְאֶת מִקְדָּה לְכַד יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּכֶּה לְפִי חֶרֶב וְאֶת מַלְכָּה הַחֲרָם אוֹתָם וְאֶת כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר בָּהּ לֹא הַשְּׂאִיר שְׂרִיד וַיַּעֲשׂ לְמֶלֶךְ מִקְדָּה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ יֵרִיחוֹ :

(כט) וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִמִּקְדָּה לְבָנָה וַיִּלְחָם עִם לְבָנָה :

(ל) וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם אוֹתָהּ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְאֶת מַלְכָּה וַיִּכֶּה לְפִי חֶרֶב וְאֶת כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר בָּהּ לֹא הַשְּׂאִיר בָּהּ שְׂרִיד וַיַּעֲשׂ לְמַלְכָּה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ יֵרִיחוֹ :

ספר יהושע פרק י

(לא) וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִלְּבָנָה לְכִישָׁה וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּלְחָם בָּהּ :

(לב) וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת לְכִישׁ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכְּדֶהּ בַּיּוֹם הַשְּׁנִי וַיִּכֶּה לְפִי חֶרֶב וְאֶת כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר בָּהּ כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לְלְבָנָה :

(לג) אז עלה הרם מלך גזר לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד :

(לד) ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה :

(לה) וילכדוה ביום ההוא ויכוה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללכיש :

(לו) ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה :

(לז) וילכדוה ויכוה לפי חרב ואת מלכה ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה :

(לח) וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה :

(לט) וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכום לפי חרב ויחרמו את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה :

(מ) ויכה יהושע את כל הארץ החר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צנה יהנה אלהי ישראל :

ספר יהושע פרק י

(מא) ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון :

(מב) ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהנה אלהי ישראל נלחם לישראל :

(מג) וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה :

ספר יהושע פרק יא

(א) ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף :

(ב) ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מים :

(ג) הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה :

(ד) ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד :

(ה) וינעדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל :

(ו) ויאמר יהנה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסייהם תעקר ואת מרכבתייהם תשרף באש :

(ז) ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום פתאים ויפלו בהם :

(ח) ויתנם יהנה ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השאיר להם שריד :

(ט) ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהנה את סוסייהם עקר ואת מרכבתייהם שרף באש :

(י) וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפנים היא ראש כל הממלכות האלה :

(יא) ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרים לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש :

ספר יהושע פרק יב

(יב) ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי חרב החרים אותם כאשר צנה משה עבד יהנה :

(יג) רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל זולתי את חצור לבדה שרף יהושע :

(יד) וְכָל שְׁלַל הָעָרִים הָאֵלֶּה וְהַבְּהֵמָה בְּזֵזוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק אֶת כָּל הָאָדָם הַכּוּ לְפִי חֲרַב עַד הַשְּׂמַדִּים אוֹתָם לֹא הִשְׁאִירוּ כֹּל נֶשְׁמָה :

(טו) כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה עֲבֹדוּ כֹן צָוָה מֹשֶׁה אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְכֹן עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לֹא הִסִּיר דְּבַר מִכָּל אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה :

(טז) וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל הָאָרֶץ הַזֹּאת הָהָר וְאֶת כָּל הַנֶּגֶב וְאֶת כָּל אֶרֶץ הַגִּישׁוֹן וְאֶת הַשְּׁפֵלָה וְאֶת הָעֲרָבָה וְאֶת הַר יִשְׂרָאֵל וְשִׁפְלֹתָהּ :

(יז) מִן הָהָר הַחֲלָק הָעוֹלָה שְׁעִיר וְעַד בַּעַל גָּד בְּבִקְעַת הַלְּבָנוֹן תַּחַת הַר חֶרְמוֹן וְאֶת כָּל מַלְכֵיהֶם לְכַד וַיִּכֶם וַיִּמִּיתֵם :

(יח) יָמִים רַבִּים עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִלְחָמָה :

(יט) לֹא הִיָּתָה עִיר אֲשֶׁר הִשְׁלִימָה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלַתִּי הַחַיִּי יִשְׁבִּי גִבְעוֹן אֶת הַכֹּל לְקַחוּ בְּמִלְחָמָה :

(כ) כִּי מָאֵת יְהוָה הִיָּתָה לַחֲזֹק אֶת לְבָם לְקִרְאֵת הַמִּלְחָמָה אֶת יִשְׂרָאֵל לְמַעַן הַחֲרִימָם לְבַלְתִּי הֵיּוֹת לָהֶם תַּחֲנֹה כִּי לְמַעַן הַשְּׂמִידִם כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה :

(כא) וַיָּבֵא יְהוֹשֻׁעַ בְּעַת הַהִיא וַיִּכְרַת אֶת הָעֵנָקִים מִן הָהָר מִן חִבְרוֹן מִן דְּבַר מִן עֲנָב וּמִכָּל הַר יְהוּדָה וּמִכָּל הַר יִשְׂרָאֵל עִם עֲרֵיהֶם הַחֲרִימָם יְהוֹשֻׁעַ :

ספר יהושע פרק יא

(כב) לֹא נֹתֵר עֲנָקִים בְּאֶרֶץ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק בְּעֵזָה בְּגַת וּבְאֲשֻׁדוֹד נִשְׁאָרוּ :

(כג) וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל הָאָרֶץ כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיִּתְּנָה יְהוֹשֻׁעַ לְנַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל כְּמַחְלָקֹתָם לְשִׁבְטֵיהֶם וְהָאָרֶץ שְׁקֵטָה מִמִּלְחָמָה :

ספר יהושע פרק יב

(א) וְאֵלֶּה מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הַכּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן הַיַּרְדֵּן מִזְרַחָה הַשָּׁמֶשׁ מִנַּחַל אֲרִנוֹן עַד הַר חֶרְמוֹן וְכָל הָעֲרָבָה מִזְרַחָה :

(ב) סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי הֵיָשֵׁב בְּחִשְׁבוֹן מִשַּׁל מְעֻרֹעֵר אֲשֶׁר עַל שֵׁפֶת נַחַל אֲרִנוֹן וְתוֹךְ הַנַּחַל וְחֲצֵי הַגִּלְעָד וְעַד יַבֵּק הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן :

(ג) וְהָעֲרָבָה עַד יָם כְּנָרוֹת מִזְרַחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה יָם הַמֶּלַח מִזְרַחָה דֶּרֶךְ בֵּית הַיְשֻׁמוֹת וּמִתֵּימָן תַּחַת אֲשֻׁדוֹת הַפְּסָגָה :

(ד) וּגְבוּל עוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן מִיַּתֵּר הַרְפָּאִים הַיּוֹשֵׁב בְּעֵשְׂתָרוֹת וּבְאֲדָרְעֵי :

(ה) וּמִשַּׁל בְּהַר חֶרְמוֹן וּבְסֻלְכָה וּבְכָל הַבְּשָׁן עַד גְּבוּל הַגִּישׁוֹרִי וְהַמַּעַכְתִּי וְחֲצֵי הַגִּלְעָד גְּבוּל סִיחֹן מֶלֶךְ חִשְׁבוֹן :

(ו) מֹשֶׁה עֲבָד יְהוָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַכּוּם וַיִּתְּנָה מֹשֶׁה עֲבָד יְהוָה יִרְשָׁה לְרֵאוּבֵנִי וּלְגָדִי וּלְחֲצֵי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֶּׁה :

(ז) וְאֵלֶּה מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּעֲבֵר הַיַּרְדֵּן יָמָּה מִבַּעַל גָּד בְּבִקְעַת הַלְּבָנוֹן וְעַד הָהָר הַחֲלָק הָעֹלָה שְׁעִירָה וַיִּתְּנָה יְהוֹשֻׁעַ לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל יִרְשָׁה כְּמַחְלָקֹתָם :

(ח) בְּהַר וּבְשִׁפְלָה וּבְעֲרָבָה וּבְאֲשֻׁדוֹת וּבַמְדַבָּר וּבַנֶּגֶב הַחֲתִי הָאֲמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי הַפְּרָזִי הַחַיִּי וְהַיְבוּסִי :

(ט) מֶלֶךְ יִרְיָחוֹ אַחַד מֶלֶךְ הָעִי אֲשֶׁר מִצַּד בֵּית אֵל אַחַד :

(י) מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אַחַד מֶלֶךְ חִבְרוֹן אַחַד :

(יא) מֶלֶךְ יִרְמוּת אֶחָד מֶלֶךְ לְכִישׁ אֶחָד :

ספר יהושע פרק יב

(יב) מֶלֶךְ עֶגְלוֹן אֶחָד מֶלֶךְ גֹּזֵר אֶחָד :

(יג) מֶלֶךְ דָּבֵר אֶחָד מֶלֶךְ גֹּדֵר אֶחָד :

(יד) מֶלֶךְ חֶרְמָה אֶחָד מֶלֶךְ עֶרְד אֶחָד :

(טו) מֶלֶךְ לְבָנָה אֶחָד מֶלֶךְ עֲדָלָם אֶחָד :

(טז) מֶלֶךְ מִקְדָּה אֶחָד מֶלֶךְ בֵּית אֵל אֶחָד :

(יז) מֶלֶךְ תַּפּוּחַ אֶחָד מֶלֶךְ חֶפְרָא אֶחָד :

(יח) מֶלֶךְ אֶפְק אֶחָד מֶלֶךְ לְשָׂרוֹן אֶחָד :

(יט) מֶלֶךְ מְדוֹן אֶחָד מֶלֶךְ חֲצוֹר אֶחָד :

(כ) מֶלֶךְ שְׁמֵרוֹן מְרֵאוֹן אֶחָד מֶלֶךְ אֶכְשָׁף אֶחָד :

(כא) מֶלֶךְ תַּעֲנַךְ אֶחָד מֶלֶךְ מְגֵדוֹ אֶחָד :

(כב) מֶלֶךְ קִדְשׁ אֶחָד מֶלֶךְ יִקְנָעִים לְפָרְמֵל אֶחָד :

(כג) מֶלֶךְ דּוֹר לְנֶפֶת דּוֹר אֶחָד מֶלֶךְ גּוֹיִם לְגִלְגָל אֶחָד :

(כד) מֶלֶךְ תְּרַצָּה אֶחָד כָּל מְלָכִים שְׁלֹשִׁים וְאַחָד :

ספר יהושע פרק יג

(א) וַיְהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲתָה זָקְנָתָה בָּאתָ בַּיָּמִים וְהֶאֱרַךְ נִשְׁאַרְהָ הַרְבֵּה מְאֹד לְרִשְׁתָּהּ :

(ב) זֹאת הָאֶרֶץ הַנִּשְׁאַרְתָּ כֹּל גְּלִילוֹת הַפְּלִשְׁתִּים וְכָל הַגִּשּׁוּרִי :

(ג) מִן הַשִּׁיחֹר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרַיִם וְעַד גְּבוּל עֶקְרוֹן צְפוֹנָה לְכַנְעַנִי תַחֲשֹׁב חֲמִשָּׁת סָרְנֵי פְלִשְׁתִּים הַעֲזָתִי וְהַאֲשֻׁדוּדֵי הָאֲשֻׁקְלוֹנִי הַגִּתִּי וְהַעֶקְרוֹנִי וְהַעֲוִים :

(ד) מִתֵּימֵן כָּל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וּמֵעֶרְהָ אֲשֶׁר לְצִידְנִים עַד אֶפְקָה עַד גְּבוּל הָאֲמֹרִי :

(ה) וְהָאֶרֶץ הַגְּבֻלִי וְכָל הַלְּבָנוֹן מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ מִבְּעַל גַּד תַּחַת הַר חֶרְמוֹן עַד לְבֹא חֲמַת :

(ו) כָּל יִשְׁבֵי הַהָר מִן הַלְּבָנוֹן עַד מְשֻׁרְפַת מַיִם כָּל צִידְנִים אֲנָכִי אֹרִישֶׁם מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל רַק הַפְּלֵה לְיִשְׂרָאֵל בְּנַחְלָה כְּאֲשֶׁר צוִיתִיךָ :

(ז) וְעַתָּה חֲלַק אֶת הָאֶרֶץ הַזֹּאת בְּנַחְלָה לְתַשְׁעַת הַשְּׁבֵטִים וְחֲצִי הַשְּׁבֵט הַמְּנַשֶּׁה :

(ח) עֲמוֹ הָרְאוּבֵנִי וְהַגִּדִי לְקַחוּ נַחֲלָתְם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַחָה כְּאֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עִבְדֵי יְהוָה :

(ט) מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל אֲרָנוֹן וְהַעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַנַּחַל וְכָל הַמִּישֹׁר מִיַּדְבָּא עַד דִּיבּוֹן :

(י) וְכָל עַרְי סִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר מֶלֶךְ בְּחַשְׁבוֹן עַד גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן :

(יא) וְהַגְּלָעַד וְגְבוּל הַגִּשּׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וְכָל הַר חֶרְמוֹן וְכָל הַבָּשָׁן עַד סִלְכָה :

(יב) כָּל מַמְלָכוֹת עוֹג בְּבָשָׁן אֲשֶׁר מֶלֶךְ בְּעֶשְׂתָּרוֹת וּבְאֲדָרְעִי הוּא נִשְׂאָר מִיַּתֵּר הַרְפָּאִים וַיְכַסּ מֹשֶׁה וַיִּרְשֶׁם :

ספר יהושע פרק יג

(יג) וְלֹא הוֹרִישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַגִּשּׁוּרִי וְאֶת הַמַּעֲכָתִי וַיֵּשֶׁב גִּשּׁוּר וּמַעֲכָת בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

(יד) רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו :

(טו) ויתן משה למטה בני ראובן למשפחותם :

(טז) ויהי להם הגבול מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישור על מידבא :

(יז) חשבון וכל עריה אשר במישור דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון :

(יח) ויהצה וקדמת ומפעת :

(יט) וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק :

(כ) ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות :

(כא) וכל ערי המישור וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו ואת

נשיאי מדן את אוי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון ישבי הארץ :

(כב) ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם :

(כג) ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחותם הערים וחצריהן :

(כד) ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחותם :

(כה) ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה :

ספר יהושע פרק יג

(כו) ומחשבון עד רמת המצפה ובטנים וממחנים עד גבול לדבר :

(כז) ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבל עד קצה ים

בנרת עבר הירדן מזרחה :

(כח) זאת נחלת בני גד למשפחותם הערים וחצריהם :

(כט) ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה למשפחותם :

(ל) ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל ממלכות עוג מלך הבשן וכל חיות איר אשר בבשן ששים עיר :

(לא) וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר

למשפחותם :

(לב) אלה אשר נחל משה בערבבות מואב מעבר לירדן וריחו מזרחה :

(לג) ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם :

ספר יהושע פרק יד

(א) ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות

המטות לבני ישראל :

(ב) בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה :

(ג) כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללויים לא נתן נחלה בתוכם :

(ד) כי היו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללויים בארץ כי אם ערים לשבת

ומגרשיהם למקניהם ולקנינים :

(ה) כאשר צוה יהוה את משה בן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ :

(ו) ויגשו בני יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה ידעת את הדבר אשר דבר

יהוה אל משה איש האלהים על אדותי ועל אדותיך בקדש ברנע :

(ז) בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתו דבר
כאשר עם לבבי :

(ח) ואחי אשר עלו עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי :

(ט) וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד
עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי :

(י) ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל
משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה :
ספר יהושע פרק יד

(יא) עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא :

(יב) ועתה תנה לי את הקר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם
וערים גדולות בצרות אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה :

(יג) ויברכהו הושיע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה :

(יד) על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי
ישראל :

(טו) ושם חברון לפני קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה :

ספר יהושע פרק טו

(א) ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה מקצה תימן :

(ב) ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן הלשון הפנה נגבה :

(ג) ויצא אל מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב
הקרקה :

(ד) ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה { והיו } תצאות הגבול זמה זה יהיה לכם גבול נגב :

(ה) וגבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן :

(ו) ועלה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן ראובן :

(ז) ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל
ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל :

(ח) ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבوسی מנגב היא ורושלים ועלה הגבול אל ראש הקר אשר על פני
גי הנם זמה אשר בקצה עמק רפאים צפנה :

(ט) ותאר הגבול מראש הקר אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית
יערים :

(י) ונסב הגבול מבעלה זמה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש
ועבר תמנה :

(יא) ויצא הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שפרונה ועבר הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות
הגבול זמה :

ספר יהושע פרק טו

(יב) וגבול ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני יהודה סביב למשפחתם :

(יג) וּלְכָל־בַּן יִפְנֶה וְנָתַן חֶלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵי יְהוּדָה אֵל פִּי יְהוָה לִיהוֹשֻׁעַ אֶת קְרִיַת אַרְבַּע אַבְי הָעֵנָק הַיָּא חֲבָרוֹן :

(יד) וַיִּרְשׂ מִשָּׁם כָּל־בַּת אֶת שְׁלוֹשָׁה בְּנֵי הָעֵנָק אֶת שְׁשִׁי וְאֶת אַחִימֹן וְאֶת תַּלְמִי יְלִידֵי הָעֵנָק :

(טו) וַיַּעַל מִשָּׁם אֶל יִשְׁבִי דָבָר וְשָׁם דָּבָר לְפָנִים קְרִיַת סָפָר :

(טז) וַיֹּאמֶר כָּל־בַּת אֲשֶׁר יָכָה אֶת קְרִיַת סָפָר וּלְכָדָה וְנָתַתִּי לוֹ אֶת עַכְסָה בְּתִי לְאִשָּׁה :

(יז) וַיִּלְכְּדָה עֲתַנְיָאֵל בֶּן קִנְזִי אַחִי כָל־בַּת וַיִּתֵּן לוֹ אֶת עַכְסָה בְּתוֹ לְאִשָּׁה :

(יח) וַיְהִי בְּבוֹאָהּ וַתְּסִיתָהּ לְשֹׂאוֹל מֵאֵת אָבִיהָ שָׂדֶה וַתַּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר וַיֹּאמֶר לָהּ כָּל־מָה לָּךְ :

(יט) וַתֹּאמֶר תָּנֶה לִי בְרֶכֶה כִּי אֶרְצֶה הַגָּבֵב נִתְתַּנִּי וְנִתְתָּה לִי גֹלֶת מִיָּם וַיִּתֵּן לָהּ אֶת גֹּלֶת עֲלִיּוֹת וְאֶת גֹּלֶת תַּחְתִּיּוֹת :

(כ) זֹאת נִחַלַת מִטָּה בְּנֵי יְהוּדָה לְמִשְׁפַּחְתָּם :

(כא) וַיְהִיו הָעָרִים מְקֻצָּה לְמִטָּה בְּנֵי יְהוּדָה אֶל גְּבוּל אֲדוּם בְּנִגְבָה קְבָצָאֵל וְעָדָר וַיְגֹר :

(כב) וַקִּינָה וַדִּימוֹנָה וְעַדְעָדָה :

(כג) וַקִּדְשׁ וַחֲצוֹר וַיִּתְנֶן :

(כד) זִיף וְטָלָם וּבְעָלוֹת :

(כה) וַחֲצוֹר חֲדַתָּה וַקְרִיּוֹת חֲצָרוֹן הַיָּא חֲצוֹר :

(כו) אָמָם וְשִׁמְעַע וּמוֹלְדָה :

סַפָּר יְהוֹשֻׁעַ פָּרַק טו

(כז) וַחֲצָר גְּדָה וַחֲשָׁמוֹן וּבֵית פֶּלֶט :

(כח) וַחֲצָר שׁוּעַל וּבְאָר שֶׁבַע וּבְזִיּוֹתָנָה :

(כט) בְּעָלָה וְעֵיִים וְעֶצֶם :

(ל) וַאֲלַתוֹלַד וַכֶּסֶל וַחֲרָמָה :

(לא) וַצִּקְלָג וּמִדְּמָנָה וּסְנִסְנָה :

(לב) וּלְבָאוֹת וְשִׁלְחִים וְעֵין וְרִמּוֹן כָּל עָרִים עֲשָׂרִים וַתִּשְׁעַ וַחֲצָרִיהֶן :

(לג) בְּשִׁפְלָה אֲשֶׁת־אֹוֹל וַצָּרְעָה וְאִשְׁנָה :

(לד) וְזִנּוּחַ וְעֵין גְּנִים תַּפּוּחַ וְהָעֵינָם :

(לה) יִרְמוֹת וְעַדְלָם שׁוֹכָה וְעֶזְקָה :

(לו) וְשַׁעֲרִים וְעַדִּיתִים וְהַגְּדָרָה וְגִדְרֹתִים עָרִים אַרְבַּע עֶשְׂרֵה וַחֲצָרִיהֶן :

(לז) צָנָן וַחֲדָשָׁה וּמַגְדָּל גָּד :

(לח) וַדְלָעוֹן וְהַמְצַפָּה וַיִּקְתָּאֵל :

(לט) לְכִישׁ וּבְצַקֶּת וְעִגְלוֹן :

(מ) וַכַּבּוֹן וַלְחָמָס וַכַּתְלִישׁ :

(מא) וַגְּדֹרוֹת בֵּית דָּגוֹן וְנַעֲמָה וּמִקְדָּה עָרִים שֶׁשׁ עֶשְׂרֵה וַחֲצָרִיהֶן :

(מב) לְבָנָה וְעֶתֶר וְעֶשֶׂן :

(מג) וַיִּפְתַּח וְאִשְׁנָה וַנְצִיב :

(מד) וַיִּקְעִילָהּ וַאֲכָזִיב וּמְרַאשָׁה עָרִים תִּשְׁעַ וַחֲצָרִיהֶן :

(מה) עֲקָרוֹן וּבְנֵי תֵיָהּ וְחֲצָרֶיהָ :

ספר יהושע פרק טו

(מו) מֵעַקְרוֹן וַיָּמָה כָּל אֲשֶׁר עַל יַד אֲשָׁדוֹד וְחֲצָרֶיהָ :

(מז) אֲשָׁדוֹד בְּנוֹתֶיהָ וְחֲצָרֶיהָ עֲזָה בְּנוֹתֶיהָ וְחֲצָרֶיהָ עַד נַחַל מִצְרַיִם וְהַיָּם הַגָּבוֹל { הַגָּדוֹל } וְגָבֹל :

(מח) וּבָהָר שְׁמִיר וַיִּתִּיר וְשׁוֹכָה :

(מט) וַדָּנָה וְקָרִית סָנָה הִיא דָּבָר :

(נ) וְעֵבֶב וְאֲשֶׁת־מָה וְעֵנִים :

(נא) וְגֶשֶׁן וְחֶלֶן וְגֵלָה עָרִים אַחַת עֲשָׂרָה וְחֲצָרֶיהָ :

(נב) אָרָב וְרוּמָה וְאֲשָׁעוֹן :

(נג) וַיְנִים { וַיְנִים } וּבֵית תַּפּוּחַ וְאַפְקָה :

(נד) וְחֲמָטָה וְקָרִית אַרְבַּע הִיא חֲבָרוֹן וְצִיעֵר עָרִים תִּשְׁעַת וְחֲצָרֶיהָ :

(נה) מְעוֹן כְּרָמֶל וְזִיף וַיּוֹטָה :

(נו) וַיִּזְרְעָאֵל וַיִּקְדָּעֵם וְזָנוּחַ :

(נז) הַקִּיִן גְּבֻעָה וְתַמְנָה עָרִים עֲשָׂרָה וְחֲצָרֶיהָ :

(נח) חֶלְחוּל בֵּית צוּר וְגָדוֹר :

(נט) וּמַעְרַת וּבֵית עֲנוֹת וְאַלְתָּקוֹן עָרִים שֵׁשׁ וְחֲצָרֶיהָ :

(ס) קָרִית בַּעַל הִיא קָרִית יַעֲרִים וְהַרְבֵּה עָרִים שְׁתַּיִם וְחֲצָרֶיהָ :

(סא) בַּמִּדְבָּר בֵּית הָעֲרָבָה מִדִּין וּסְכָכָה :

(סב) וְהַנְּבִשָׁן וְעִיר הַמֶּלַח וְעִין גְּדִי עָרִים שֵׁשׁ וְחֲצָרֶיהָ :

(סג) וְאֵת הַיְבוּסִי יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לֹא יוֹכְלוּ { יִכְלוּ } בְּנֵי יְהוּדָה לְהוֹרִישָׁם וַיָּשֶׁב הַיְבוּסִי אֶת בְּנֵי יְהוּדָה

בִּירוּשָׁלַם עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

ספר יהושע פרק טז

(א) וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל לְבְנֵי יוֹסֵף מִיַּרְדֵּן יְרִיחוֹ לְמִי יְרִיחוֹ מִזְרְחָה הַמִּדְבָּר עַל־הָ מִירִיחוֹ בְּהָר בֵּית אֵל :

(ב) וַיֵּצֵא מִבֵּית אֵל לַוְזָה וְעֵבֶר אֶל גְּבֹל הָאֲרָכִי עֲטָרוֹת :

(ג) וַיִּרְדּוּ יָמָה אֶל גְּבֹל הַיַּפְּלָטִי עַד גְּבֹל בֵּית חוּרָן תַּחְתּוֹן וְעַד גִּזְרֹן וְהָיוּ תְּצַאֲתוֹ { תְּצַאֲתוֹ } יָמָה :

(ד) וַיִּנְחְלוּ בְּנֵי יוֹסֵף מִנְּשֵׂה וְאַפְרַיִם :

(ה) וַיְהִי גְּבֹל בְּנֵי אֲפְרַיִם לְמִשְׁפַּחְתָּם וַיְהִי גְּבֹל נַחֲלָתָם מִזְרְחָה עֲטָרוֹת אֲדָר עַד בֵּית חוּרָן עֲלִיוֹן :

(ו) וַיֵּצֵא הַגְּבֹל הַיָּמָה הַמְּכַמֶּתֶת מִצְפּוֹן וְנִסָּב הַגְּבֹל מִזְרְחָה תַּאֲנַת שְׁלֵה וְעֵבֶר אוֹתוֹ מִמְּזֻרַח יְנוּחָה :

(ז) וַיִּרְדּוּ מִיְנוּחָה עֲטָרוֹת וְנַעֲרָתָה וּפְגַע בִּירִיחוֹ וַיֵּצֵא הַיַּרְדֵּן :

(ח) מִתַּפּוּחַ יַלְדֵי הַגְּבֹל יָמָה נַחַל קָנָה וְהָיוּ תְּצַאֲתוֹ הַיָּמָה זֹאת נַחֲלַת מִטָּה בְּנֵי אֲפְרַיִם לְמִשְׁפַּחְתָּם :

(ט) וְהָעָרִים הַמְּבֻדְלוֹת לְבְנֵי אֲפְרַיִם בְּתוֹךְ נַחֲלַת בְּנֵי מְנַשֶּׁה כָּל הָעָרִים וְחֲצָרֶיהָ :

(י) וְלֹא הוֹרִישׁוּ אֶת הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּגִזְרֹן וַיָּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקֶרֶב אֲפְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיְהִי לְמַס עֶבֶד :

ספר יהושע פרק יז

(א) וַיְהִי הַגּוֹרָל לְמִטָּה מְנַשֶּׁה כִּי הוּא בְּכוֹר יוֹסֵף לְמַכִּיר בְּכוֹר מְנַשֶּׁה אָבִי הַגָּלְעָד כִּי הוּא הָיָה אִישׁ

מִלְחָמָה וַיְהִי לוֹ הַגָּלְעָד וְהַבְּשָׁן :

(ב) ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם :

(ג) ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה :

(ד) ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשיאים לאמר יהנה צנה את משה לתת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהנה נחלה בתוך אחי אביהן :

(ה) ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן :

(ו) כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים :

(ז) ויהי גבול מנשה מאשר המכמתת אשר על פני שכם והלך הגבול אל הימין אל ישבי עין תפוח :

(ח) למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני אפרים :

(ט) וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה :

(י) נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי היס גבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר ממזרח :

ספר יהושע פרק יז

(יא) ויהי למנשה ביששכר ובאשר בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת ישבי דאר ובנותיה וישבי עין דר ובנותיה וישבי תענך ובנותיה וישבי מגדו ובנותיה שלשת הנפת :

(יב) ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים האלה ויאכל הכנעני לשבת בארץ הזאת :

(יג) ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו :

(יד) וינדברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהנה :

(טו) ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה ויבראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי אץ לך הר אפרים :

(טז) ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו החר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל :

(יז) ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד :

(יח) כי הר יהיה לך כי יער הוא ויבראתו והיה לך תצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא :

ספר יהושע פרק יח

(א) ויסקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישפניו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם :

(ב) וינתרו בבני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים :

(ג) ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהנה אלהי אבותיכם :

(ד) הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי :

- (ה) והתחלקו אותה לשבעה חלקים יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון :
- (ו) ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הנח ויריתי לכם גורל פה לפני יהנה אלהינו :
- (ז) כי אין חלק ללוים בקרבכם כי כהנת יהנה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהנה :
- (ח) ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהנה בשלה :
- (ט) וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוהו לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה :
- (י) וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהנה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם :
ספר יהושע פרק יח
- (יא) ויעל גורל מטה בני בנימן למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף :
- (יב) ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתר יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה {והיו} תצאתיו מדברה בית און :
- (יג) ועבר משם הגבול לונה אל כתר לונה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון :
- (יד) ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה {והיו} תצאתיו אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים :
- (טו) ופאת נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מענן מי נפתוח :
- (טז) וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גי בן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל כתר היבוס ונגבה וירד עין רגל :
- (יז) ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדמים וירד אבן ביהו בן ראובן :
- (יח) ועבר אל כתר מול הערבה צפונה וירד הערבה :
- (יט) ועבר הגבול אל כתר בית חגלה צפונה והיה {והיו} תצאותיו {תצאות} הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה זה גבול נגב :
- (כ) והירדן יגבל אותו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב למשפחתם :
- (כא) והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם יריחו ובית חגלה ועמק קציץ :
- (כב) ובית הערבה וצמרים ובית אל :
ספר יהושע פרק יח
- (כג) והעוים והפרה ועפרה :
- (כד) וכפר העמני {העמנה} והעפני וגבע ערים שטים עשרה וחצריהן :
- (כה) גבעון והרמה ובארות :
- (כו) והמצפה והכפירה והמצפה :
- (כז) ורקס וירפאל ותראלה :
- (כח) וצלע האלף והיבוס היא ירושלם גבעת קרית ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן למשפחתם :

ספר יהושע פרק יט

(א) וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל הַשְּׁנִי לְשִׁמְעוֹן לְמִטָּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחוֹתָם וַיְהִי נַחֲלָתָם בְּתוֹךְ נַחֲלַת בְּנֵי יְהוּדָה :

(ב) וַיְהִי לָהֶם בְּנַחֲלָתָם בְּאֵר שָׁבַע וְשִׁבְעַת וּמוֹלָדָה :

(ג) וַחֲצַר שׁוּעַל וּבִלְהָ וְעֵצִים :

(ד) וְאֶלְתוֹלַד וּבִתּוֹל וְחֶרְמָה :

(ה) וְצִקְלָג וּבֵית הַמְרֻכָּבוֹת וְחֲצַר סוּסָה :

(ו) וּבֵית לְבָאוֹת וְשָׂרוּחַן עָרִים שְׁלֹשׁ עָשָׂרָה וְחֲצָרֵיהֶן :

(ז) עֵין רִמּוֹן וְעֵתֶר וְעֵשָׂן עָרִים אַרְבַּע וְחֲצָרֵיהֶן :

(ח) וְכָל הַחֲצָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹת הָעָרִים הָאֵלֶּה עַד בְּעֵלֶת בְּאֵר רְאֵמֶת נֹגֵב זֹאת נַחֲלַת מִטָּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחוֹתָם :

(ט) מִחֶבֶל בְּנֵי יְהוּדָה נַחֲלַת בְּנֵי שִׁמְעוֹן כִּי הָיָה חֶלֶק בְּנֵי יְהוּדָה רַב מֵהֶם וַיִּנְחְלוּ בְּנֵי שִׁמְעוֹן בְּתוֹךְ נַחֲלָתָם :

(י) וַיַּעַל הַגּוֹרָל הַשְּׁלִישִׁי לְבִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחוֹתָם וַיְהִי גְבוּל נַחֲלָתָם עַד שָׂרִיד :

(יא) וְעֵלְהָ גְבוּלָם לַיְמָה וּמִרְעֵלָה וּפְגַע בְּדַבְּשֶׁת וּפְגַע אֶל הַנַּחַל אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יַקְנָעִים :

(יב) וְשֵׁב מִשָּׂרִיד קְדָמָה מְזֻרַח הַשְּׁמֶשׁ עַל גְּבוּל כְּסֵלֶת תְּבַר וַיֵּצֵא אֶל הַדְּבָרֶת וְעֵלְהָ יַפְיַע :

(יג) וּמִשֶּׁם עֶבֶר קְדָמָה מְזֻרְחָה גְּתָה חֶפְרָה עֵתָה קֶצִין וַיֵּצֵא רִמּוֹן הַמֵּתָאָר הַנִּעְהָ :

(יד) וַנִּסַּב אֹתוֹ הַגְּבוּל מִצָּפוֹן חֲנָתָן וְהָיוּ תְּצִאֲתָיו גַּי יַפְתַּח אֶל :

(טו) וְקִטָּת וְנַהֲלָל וְשִׁמְרוֹן וַיִּדְאֶלְהָ וּבֵית לַחֶם עָרִים שְׁתַּיִם עָשָׂרָה וְחֲצָרֵיהֶן :

(טז) זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפְּחוֹתָם הָעָרִים הָאֵלֶּה וְחֲצָרֵיהֶן :

ספר יהושע פרק יט

(יז) לַיִשְׁשָׁכָר יֵצֵא הַגּוֹרָל הַרְבִּיעִי לְבִנְיָיִשׁשָׁכָר לְמִשְׁפְּחוֹתָם :

(יח) וַיְהִי גְבוּלָם יְזֻרְעֵאלָה וְהַכְּסוּלֶת וְשׁוּגִים :

(יט) וְחֶפְרַיִם וְשִׂיאָן וְאַנְחֶרֶת :

(כ) וְהַרְבִּית וְקִשְׁיוֹן וְאַבְצָךְ :

(כא) וְרַמָּת וְעֵין גַּנִּים וְעֵין חַדָּה וּבֵית פֶּצֶץ :

(כב) וּפְגַע הַגְּבוּל בְּתַבּוֹר וְשִׁחְצוּמָה {וְשִׁחְצִימָה} וּבֵית שִׁמְשׁ וְהָיוּ תְּצִאֲוֹת גְּבוּלָם הַיַּרְדֵּן עָרִים שֵׁשׁ עָשָׂרָה וְחֲצָרֵיהֶן :

(כג) זֹאת נַחֲלַת מִטָּה בְּנֵי יִשְׁשָׁכָר לְמִשְׁפְּחוֹתָם הָעָרִים וְחֲצָרֵיהֶן :

(כד) וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל הַחֲמִישִׁי לְמִטָּה בְּנֵי אֲשֶׁר לְמִשְׁפְּחוֹתָם :

(כה) וַיְהִי גְבוּלָם חֲלָקֶת וְחָלִי וּבֶטָן וְאַכְשָׁף :

(כו) וְאֶלְמֶלֶךְ וְעַמְעֵד וּמִשְׁאֵל וּפְגַע בְּכַרְמֶל הַיְמָה וּבְשִׁיחֹר לְבָנָת :

(כז) וְשֵׁב מְזֻרַח הַשְּׁמֶשׁ בֵּית דָּגוֹן וּפְגַע בְּזַבְלוֹן וּבְגִי יַפְתַּח אֶל צְפוּנָה בֵּית הָעַמְקָ וּנְעִיאֵל וַיֵּצֵא אֶל כָּבוֹל מִשְׁמָאֵל :

(כח) וְעֶבְרָן וּרְחַב וְחַמּוֹן וְקִנְהָ עַד צִידוֹן רַבָּה :

(כט) וְשָׁב הַגְּבוּל הַרְמָה וְעַד עִיר מְבַצֵּר צֶרֶךְ וְשָׁב הַגְּבוּל חֶסֶה וַיְהִי {וַהֲיוּ} תְּצַאֲתֵינוּ הַיָּמָה מִחֶבֶל אֲכַזִּיבָה :

(ל) וְעַמָּה וְאַפֶּק וּרְחַב עָרִים עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם וְחֻצְרֵיהֶן :

(לא) זֹאת נִחְלַת מַטֵּה בְנֵי אֲשֶׁר לְמִשְׁפְּחֹתֵם הָעָרִים הָאֵלֶּה וְחֻצְרֵיהֶן :

(לב) לְבָנֵי נַפְתָּלִי יָצָא הַגּוֹרֵל הַשְּׂשִׁי לְבָנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם :

ספר יהושע פרק יט

(לג) וַיְהִי גְבוּלָם מִחֶלְף מְאֵלוֹן בְּצַעֲנָנִים וְאַדְמֵי הַנֶּקֶב וַיִּבְנְאוּ עַד לְקוּם וַיְהִי תְּצַאֲתֵינוּ הַיַּרְדֵּן :

(לד) וְשָׁב הַגְּבוּל יָמָה אֲזֵנוֹת תְּבוּר וַיָּצָא מִשָּׁם חוּקִיקָה וַפְּגַע בְּזַבְלוֹן מִנֶּגֶב וּבְאֲשֶׁר פָּגַע מִיָּם וּבִיהוּדָה הַיַּרְדֵּן מִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ :

(לה) וְעָרֵי מְבַצֵּר הַצְּדִים צֶרֶךְ וְחַמַּת רֶקֶת וְכַנְרֹת :

(לו) וְאַדְמָה וְהַרְמָה וְחֻצוֹר :

(לז) וְקָדֵשׁ וְאַדְרָעִי וְעֵין חֻצוֹר :

(לח) וַיִּרְאוּן וּמִגְדַל אֵל חֶרֶם וּבֵית עֵנַת וּבֵית שָׁמֶשׁ עָרִים תְּשַׁע עֶשְׂרֵה וְחֻצְרֵיהֶן :

(לט) זֹאת נִחְלַת מַטֵּה בְנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתֵם הָעָרִים וְחֻצְרֵיהֶן :

(מ) לְמַטֵּה בְנֵי דָן לְמִשְׁפְּחֹתָם יָצָא הַגּוֹרֵל הַשְּׂבִיעִי :

(מא) וַיְהִי גְבוּל נִחְלַתָם צָרְעָה וְאַשְׁתָּאוֹל וְעִיר שָׁמֶשׁ :

(מב) וְשַׁעֲלָבִין וְאַיְלוֹן וַיִּתְּלָה :

(מג) וְאַיְלוֹן וְתַמְנָתָה וְעַקְרוֹן :

(מד) וְאַלְתָּקָה וְגַבְתוֹן וּבַעֲלַת :

(מה) וַיְהִי וּבְנֵי בְרַק וְגַת רַמוֹן :

(מו) וַיְמִי הַיַּרְקוֹן וְהַרְקוֹן עִם הַגְּבוּל מוֹל יָפוֹ :

(מז) וַיָּצָא גְבוּל בְנֵי דָן מֵהֶם וַיַּעֲלוּ בְנֵי דָן וַיִּלְחַמוּ עִם לָשָׁם וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיִּכּוּ אוֹתָהּ לְפִי חֶרֶב וַיִּרְשׁוּ אוֹתָהּ וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ וַיִּקְרְאוּ לָלָשָׁם דָּן כְּשֵׁם דָּן אֲבִיהֶם :

(מח) זֹאת נִחְלַת מַטֵּה בְנֵי דָן לְמִשְׁפְּחֹתֵם הָעָרִים הָאֵלֶּה וְחֻצְרֵיהֶן :

ספר יהושע פרק כ

(מט) וַיִּכְלוּ לָנַחַל אֶת הָאָרֶץ לְגְבוּלְתֶיהָ וַיִּתְּנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל נִחְלָה לַיהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן בְּתוֹכָם :

(נ) עַל פִּי יְהוָה נָתַנוּ לוֹ אֶת הָעִיר אֲשֶׁר שָׁאַל אֶת תַּמְנַת סָרַח בְּהַר אֶפְרַיִם וַיִּבְנֶה אֶת הָעִיר וַיֵּשֶׁב בָּהּ :

(נא) אֵלֶּה הַנִּחְלֹת אֲשֶׁר נִחְלוּ אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן וְרֵאשֵׁי הָאָבוֹת לְמַטּוֹת בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגוֹרֵל בְּשִׁלָּה לְפָנֵי יְהוָה פָּתַח אֱהֵל מוֹעֵד וַיִּכְלוּ מִחֶלֶק אֶת הָאָרֶץ :

ספר יהושע פרק כ

(א) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר :

(ב) דַּבֵּר אֶל בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר תָּנוּ לָכֶם אֶת עָרֵי הַמְּקֻלָּט אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם בְּיַד מֹשֶׁה :

(ג) לָנוּס שָׁמָּה רוּצַח מִכָּה נֶפֶשׁ בַּשָּׂגָה בְּבִלִי דַעַת וְהָיוּ לָכֶם לְמִקְלַט מִגְּאֵל הַדָּם :

(ד) וְנָס אֶל אַחַת מֵהָעָרִים הָאֵלֶּה וְעָמַד פָּתַח שַׁעַר הָעִיר וַדָּבָר בְּאָזְנֵי זִקְנֵי הָעִיר הִיא אֶת דְּבָרֵינוּ וְאַסְפּוּ אוֹתוֹ הָעִירָה אֲלֵיהֶם וְנָתַנוּ לוֹ מְקוֹם וַיֵּשֶׁב עִמָּם :

(ה) וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשום :

(ו) וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם :

(ז) ויקדשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה :

(ח) ומעבר לירדן וריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במישור ממטה ראובן ואת ראמות בגלעד ממטה גד ואת גלון {גולן} בבשן ממטה מנשה :

(ט) אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה :

ספר יהושע פרק כא

(א) ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות לבני ישראל :

(ב) וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהנה צנה ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו :

(ג) וניתנו בני ישראל ללויים מנחלתם אל פי יהנה את הערים האלה ואת מגרשיהן :

(ד) ויצא הגורל למשפחות הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימין בגורל ערים שלש עשרה :

(ה) ולבני קהת הנותרים ממשפחות מטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר :

(ו) ולבני גרשון ממשפחות מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש עשרה :

(ז) לבני מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן ערים שתיים עשרה :

(ח) וניתנו בני ישראל ללויים את הערים האלה ואת מגרשיהן כאשר צנה יהנה ביד משה בגורל :

(ט) וניתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא אתהו בשם :

(י) ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי להם הנה הגורל ראישנה {ראשונה} :

ספר יהושע פרק כא

(יא) וניתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה ואת מגרשה סביבתיה :

(יב) ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחזתו :

(יג) ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה :

(יד) ואת יתר ואת מגרשה ואת אשתמע ואת מגרשה :

(טו) ואת חלון ואת מגרשה ואת דבר ואת מגרשה :

(טז) ואת עין ואת מגרשה ואת יטה ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערים תשע מאת שני השבטים האלה :

(יז) וממטה בנימין את גבעון ואת מגרשה את גבע ואת מגרשה :

(יח) את ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים ארבע :

(יט) כָּל עָרֵי בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה עָרִים וּמִגְרָשֵׁיהֶן :

(כ) וּלְמִשְׁפַּחֹת בְּנֵי קֹהֵת הַלְוִיִּם הַנּוֹתָרִים מִבְּנֵי קֹהֵת וַיְהִי גֹרְלָם מִמַּטֵּה אֶפְרָיִם :

(כא) וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת עִיר מִקְלַט הָרֹצֵחַ אֶת שְׂכֵם וְאֶת מִגְרָשָׁהּ בְּהַר אֶפְרָיִם וְאֶת גֶּזֶר וְאֶת מִגְרָשָׁהּ :

(כב) וְאֶת קִבְצִים וְאֶת מִגְרָשָׁהּ וְאֶת בֵּית חוֹרֹן וְאֶת מִגְרָשָׁהּ עָרִים אַרְבַּע :

(כג) וּמִמַּטֵּה דָן אֶת אֶלְתָּקָא וְאֶת מִגְרָשָׁהּ אֶת גִּבְתוֹן וְאֶת מִגְרָשָׁהּ :

(כד) אֶת אֵילוֹן וְאֶת מִגְרָשָׁהּ אֶת גַּת רִמּוֹן וְאֶת מִגְרָשָׁהּ עָרִים אַרְבַּע :

(כה) וּמִמַּחְצִית מַטֵּה מְנַשֶּׁה אֶת תַּעֲנֹךְ וְאֶת מִגְרָשָׁהּ וְאֶת גַּת רִמּוֹן וְאֶת מִגְרָשָׁהּ עָרִים שְׁתַּיִם :

ספר יהושע פרק כא

(כו) כָּל עָרִים עֶשֶׂר וּמִגְרָשֵׁיהֶן לְמִשְׁפַּחֹת בְּנֵי קֹהֵת הַנּוֹתָרִים :

(כז) וּלְבְנֵי גִרְשׁוֹן מִמִּשְׁפַּחַת הַלְוִיִּם מִחֲצֵי מַטֵּה מְנַשֶּׁה אֶת עִיר מִקְלַט הָרֹצֵחַ אֶת גִּלְוֹן {גֹּלֹן} בְּבֶשֶׁן וְאֶת

מִגְרָשָׁהּ וְאֶת בַּעֲשָׂתָרָה וְאֶת מִגְרָשָׁהּ עָרִים שְׁתַּיִם :

(כח) וּמִמַּטֵּה יִשָּׁשְׁכָר אֶת קִשְׁיוֹן וְאֶת מִגְרָשָׁהּ אֶת דְּבָרַת וְאֶת מִגְרָשָׁהּ :

(כט) אֶת יִרְמוּת וְאֶת מִגְרָשָׁהּ אֶת עֵין גַּנִּים וְאֶת מִגְרָשָׁהּ עָרִים אַרְבַּע :

(ל) וּמִמַּטֵּה אֲשֶׁר אֶת מִשְׁאֵל וְאֶת מִגְרָשָׁהּ אֶת עֵבְדוֹן וְאֶת מִגְרָשָׁהּ :

(לא) אֶת חֶלְקֵת וְאֶת מִגְרָשָׁהּ וְאֶת רַחֵב וְאֶת מִגְרָשָׁהּ עָרִים אַרְבַּע :

(לב) וּמִמַּטֵּה נַפְתָּלִי אֶת עִיר מִקְלַט הָרֹצֵחַ אֶת קַדְשׁ בְּגִלְלִיל וְאֶת מִגְרָשָׁהּ וְאֶת חַמַּת דָּאָר וְאֶת מִגְרָשָׁהּ

וְאֶת קַרְתָּן וְאֶת מִגְרָשָׁהּ עָרִים שְׁלֹשׁ :

(לג) כָּל עָרֵי הַגִּרְשָׁנִי לְמִשְׁפַּחֹתָם שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה עִיר וּמִגְרָשֵׁיהֶן :

(לד) וּלְמִשְׁפַּחֹת בְּנֵי מְרָרִי הַלְוִיִּם הַנּוֹתָרִים מֵאֵת מַטֵּה זְבוּלֹן אֶת יִקְנָעִם וְאֶת מִגְרָשָׁהּ אֶת קַרְתָּהּ וְאֶת

מִגְרָשָׁהּ :

(לה) אֶת דַּמְנָה וְאֶת מִגְרָשָׁהּ אֶת נַהֲלָל וְאֶת מִגְרָשָׁהּ עָרִים אַרְבַּע :

(לו) וּמִמַּטֵּה גָד אֶת עִיר מִקְלַט הָרֹצֵחַ אֶת רַמַּת בְּגִלְעָד וְאֶת מִגְרָשָׁהּ וְאֶת מַחְנִים וְאֶת מִגְרָשָׁהּ :

(לז) אֶת חֶשְׁבוֹן וְאֶת מִגְרָשָׁהּ אֶת יַעֲזֹר וְאֶת מִגְרָשָׁהּ כָּל עָרִים אַרְבַּע :

(לח) כָּל הָעָרִים לְבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחֹתָם הַנּוֹתָרִים מִמִּשְׁפַּחֹת הַלְוִיִּם וַיְהִי גֹרְלָם עָרִים שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה :

ספר יהושע פרק כא

(לט) כָּל עָרֵי הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ אֲחֻזַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עָרִים אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה וּמִגְרָשֵׁיהֶן :

(מ) תְּהִינָה הָעָרִים הָאֵלֶּה עִיר עִיר וּמִגְרָשֵׁיהֶן סְבִיבֹתֶיהָ כִּן לְכָל הָעָרִים הָאֵלֶּה :

(מא) וַיִּתֵּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָתֵת לְאַבְרָם וַיִּרְשׁוּהָ וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ :

(מב) וַיִּנַּח יְהוָה לָהֶם מִסְבִּיב כָּל־אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָם וְלֹא עָמַד אִישׁ בַּפְּנֵיהֶם מִכָּל אֲיִבֵיהֶם אֶת כָּל

אֲיִבֵיהֶם נָתַן יְהוָה בְּיָדָם :

(מג) לֹא נָפַל דָּבָר מִכָּל הַדְּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל הַכֹּל בָּא :

ספר יהושע פרק כב

(א) אַז יִקְרָא יְהוֹשֻׁעַ לְרֵאשִׁי וְלַגְדֵי וְלַחֲצֵי מַטֵּה מְנַשֶּׁה :

(ב) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם שְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם מִשָּׁה עֶבֶד יְהוָה וַתִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי לְכָל אֲשֶׁר

צִוִּיתִי אֶתְכֶם :

(ג) לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם :

(ד) ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כפאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ אחוזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן :

(ה) רק שמרו מאד לעשות את המצנה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם :

(ו) ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם :

(ז) ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר {בעבר} הירדן ומה וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם :

(ח) ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת ויברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם אחיכם :

(ט) וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחזתם אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה :

ספר יהושע פרק כב

(י) ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה :

(יא) וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל :

(יב) וישמעו בני ישראל ויסקהו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא :

(יג) וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן :

(יד) ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל :

(טו) ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר :

(טז) כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה :

(יז) המעט לנו את עון פעור אשר לא הטחרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה :

(יח) ואתם תשובו היום מאחרי יהוה והנה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף :

ספר יהושע פרק כב

(יט) ואך אם טמאה ארץ אחוזתכם עברו לכם אל ארץ אחוזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנותכם לכם מזבח מבלעדי יהוה אלהינו :

(כ) הלוא עכו בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל הנה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו :

(כא) ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי ישראל :

(כב) אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה :

(כג) לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש :

(כד) ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל :

(כה) וגבול נתן יהוה בינינו וביניכם בני ראובן ובני גד את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא את יהוה :

(כו) ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח :

(כז) כי עד הוא בינינו וביניכם ובין דרותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפניו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה :

ספר יהושע פרק כב

(כח) ונאמר והנה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו וביניכם :

(כט) חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו :

(ל) וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב בעיניהם :

(לא) ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה :

(לב) וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר :

(לג) וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד ישבים בה :

(לד) ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים :

ספר יהושע פרק כג

(א) ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים :

(ב) ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים :

(ג) ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם :

(ד) ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש :

(ה) ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם :

(ו) ויחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו זמין ושמואל :

(ז) לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדו ולא תשתחוו להם :

(ח) כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה :

(ט) ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה :

(י) איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם :

(יא) ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם :

ספר יהושע פרק כג

(יב) כי אם שוב תשובו ודבקתם ביהוה הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחנתם בהם ובהם בהם והם בכם :

(יג) ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם :

(יד) והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד :

(טו) והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם :

(טז) בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם :

ספר יהושע פרק כד

(א) ונאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיהם ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים :

(ב) ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים :

(ג) ונאסח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארץ {וארבה} את זרעו ואתן לו את יצחק :

(ד) ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שער לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים :

(ה) ונאשלח את משה ואת אהרן ואגף את מצרים כאשר עשיתי בקרבן ואחר הוצאתי אתכם :

(ו) ונאציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחר אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף :

(ז) ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים רבים :

(ח) ונאבאה {ונאביא} אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ונאשמידם מפניכם :

(ט) ויקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם :

(י) ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ונאצל אתכם מידו :

ספר יהושע פרק כד

(יא) ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפריזי והפנעני והחתי והגרגשי החוי והיבוסי ואתן אותם בידכם :

(יב) ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך :

(יג) ואתן לכם ארץ אשר לא יגעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלים :

(יד) ועתה יראו את יהוה ועבדו אותו בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה :

(טו) ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדון אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר {מעבר} הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה :

(טז) ויעו העם ויאמר חלילה לנו מעזב את יהוה לעבד אלהים אחרים :

(יז) כי יהוה אלהינו הוא המעלה אותנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות הגדלות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם :
(יח) ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי יושב הארץ מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו :

(יט) ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם :

ספר יהושע פרק כד

(כ) כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם :

(כא) ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד :

(כב) ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים :

(כג) ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל :

(כד) ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע :

(כה) ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם :

(כו) ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה :

(כז) ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן תכחשון באלהיכם :

(כח) וישלח יהושע את העם איש לנחלתו :

(כט) ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים :

(ל) ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש :

(לא) ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל :

ספר יהושע פרק כד

(לב) וְאֵת עֲצָמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר הָעֵלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קִבְּרוּ בְּשֵׂכֶם בְּחִלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה יַעֲקֹב מֵאֵת בְּנֵי חָמוֹר אָבִי שְׂכֶם בְּמֵאָה קִשְׁיָטָה וַיְהִיו לְבְנֵי יוֹסֵף לְנַחֲלָה :

(לג) וְאֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן מֵת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּגִבְעַת פִּינְחָס בְּנוֹ אֲשֶׁר נָתַן לוֹ בְּהַר אֶפְרָיִם :